TAISTELUN OHJELMA

Workers (Kommunisti) Puolueen Kansallinen Vaaliohjelma v. 1928 Vaalitaistelussa

Julkaistu Workers (Kommunisti) Puolueen Suomalaisen Toimiston ja Suomalaisen Työväenjärjestön Keskuskomitean toimesta. 1000 Belmont Ave., Chicago, Ill.

SISÄLTÖLUETTELO:

TAISTELUN OHJELMA

Workers (Kommunisti) Puolueen Kansallinen Ohjelma

WORKERS (KOMMUNISTI) PUOLUEEN
KANSALLINEN VAALITAISTELUKOMITEA

Eteenpain Print
ALLIED PRINTING TRADES UNION LABEL COUNCIL
Worcester, Mass.

Luokkataistelun Ohjelma

Amerikan imperialismi

Presidentti Coolidge sanoi Philadelphiassa suurille pankkiireille ja tehtailijoille: "Meillä on suuri rahasto jota on suojeltava". Tämän maan työväenluokan ja riistettyjen farmareitten nimessä nostaa WORKERS (KOMMUNISTI) PUOLUE kysymyksen: **Kuka omistaa tämän "suuren rahaston", kenenkä etujen hyväksi on sitä suojeltava ja kuka kantaa taakan tästä suojelemisesta?** Tämän "suuren rahaston" omistaa kourallinen voimakkaita pankkiirejä, tehtailijoita ja rautatiemagnaatteja. Ainoan osuuden minkä työläiset ja työtätekevät farmarit siitä saavat on riisto ja köyhyys ja koko taakka tämän Amerikan imperialismin "suuren rahaston" suojelemisesta lepää teollisuustyöläisten ja maanviljelystyöläisten hartioilla.

Amerika on tänään maailman voimakkain maa. Amerikan rikkaus, tuo "suuri rahasto", nousee 400:aan biljoonaan dollariin. Puolet maailman kullasta on nyt Yhdysvaltain hallussa. Amerika, joka käsittää ainoastaan 7 prosenttia maailman väkiluvusta, kontrolloi maailman rikkauksien enemmistöä. 44 prosenttia maailman kivihiilestä, 70 prosenttia maailman tuottamasta öljystä, 52 tonnia jokaisesta tuotetusta 100:sta tonnista terästä, 60 prosenttia puuvillasta ja maissista ja puolta maailman rautateistä, kuparista ja valuraudasta.

Jättiläismäinen pääoman kasaantuminen ja keskittyminen on käynnissä. Pankkitalletusten kokonaissumma on nyt 56 biljoonaa dollaria. Amerikassa on nyt yli 1,000 sellaista tehdasta, joissa kussakin on enemmän kuin 1,000 työläistä. Näissä tehtaissa on yhteensä työläisiä noin kaksi ja puoli miljoonaa. Kaikista palkkatyöläisistä valmistaa yli 56 prosenttia suoritetusta työstä 10,000:ssa tehtaassa, joista kukin valmistaa tuotteita miljoonan dollarin taikka enemmän edestä vuodessa.

Trustiutuminen valtaa alaa vastustamattomalla voimalla. Rautateitten yhdistyminen, suuret yhtymät ja yhteensulautumiset ovat nyt päiväjärjestyksessä kaikilla teollisuuden

aloilla. United States Steel Corporationilla on pääomaa 1.4 biljoonaa dollaria. Ruokatarvetrusti pyrkii kahteen biljoonaan dollariin yhden voimakkaan korporatsioonin kautta. Äskeinen Brooklyn Edison Companyn ja New Yorkin Consolidated Gas Companyn yhdistyminen saattoi aikaan yli biljoonan dollarin pääoman yhdistymisen. Viisi voimakasta yhtiötä kontrolloi miltei puolet koko kansan vesivoimalaitosten tuotannosta ja yksitoista ryhmää kontrolloi 80 prosenttia. Kahdeksan yhtiötä kontrolloi kolme neljättä osaa kovasta kivihiilestä. Kahden yhtiön käsissä on kontrolli koko maan yli puolen kuparirikkauden ylitse.

Samallainen keskittymisprosessi kuin **tuotannonkin** alalla on käytännössä **tuotteitten jaon alalla.** Tänään on 3,893 ketjukauppajärjestöä, jotka kontrolloivat 101,536 jälleenmyyntipaikkaa kolmenkymmenen kauppatavaran alalla. Nämä ketjut harjottivat v. 1927 liikettä arviolta miltei kuuden biljoonan dollarin edestä. Toisin sanoen 16 prosenttia koko maan jälleenmyyntiliikkeestä oli niitten käsissä. Trustivastaiset lait eivät tänään toimi "trustien särkijöinä", vaan trustiutumisen välineinä.

Yhdysvallat on kapitalistisen ratsionalisoimisen johtava maa. Amerikan teollisuuksien tuotantovoima on lisääntynyt suunnattomasti. Vuosikymmenen kuluessa on tuottavaisuus työläistä kohden Amerikan tehdasteollisuudessa lisääntynyt 33 prosenttia, liikkeenhoidon hinta on laskenut 12 prosenttia, mutta palkka on tuotantoyksikköä kohden lisääntynyt ainoastaan 2 prosenttia. Teollisuuden tuotantokyvyn ylikehittäminen on Amerikan imperialismin peruspiirteitä.

Finanssipääoma on tänään kaikkivoipa. **Pankit ja teollisuudet** ovat sulautuneet yhteen. Tämän kehityksen huippu oli pantava merkille sen tosiseikan kautta, että Amerikan finanssipääoman päästä, J. P. Morganista, tuli United States Steel Corporationin, s.o. maan suurimman teollisuusyhtymän pää. Käsikädessä tämän teollisuuden trustiutumisen kanssa kulkee valtiovallan trustiutuminen. Yhdysvaltain hallitus on tänään finanssipääoman hallitus. Finanssipääoman ja hallitusvirkailijoitten johtavien henkilöitten yhtenäisyys on täydellinen. Finanssipääoma lähettää suoranaiset edustajansa kabinettiin yhtä hyvin kuin lähettilääksi ulkomaille.

Trustiutuminen, korkeat tullitariffit, monopooli, trustien ja valtiovallan yhteensulaminen, kasvava pääoman maastavienti — siinä on kuva Amerikan imperialismista tänään.

Europan teollisuuksien vakautuminen ja Britannian imperialismin lasku on lisännyt kilpailua maailmaa käsittävässä asteikossa Yhdysvaltain imperialismi on kasvavassa määrässä riippuvaisuudessa maailmanmarkkinoista ja se taistelee

johtoasemasta jokaisella maailman kolkalla — Latinalaisesta Amerikasta aina Kiinaan saakka. Se on kietoutunut murhaavaan kilpailuun yhtä hyvin Venäjän kuin Britannian valtakunnankin markkinoista.

Lisääntynyt kilpailu, lisääntynyt taistelu raaka-ainelähteistä ja pääoman viennistä, korkeat tariffimuurit ja yhä suuremmat armeijat ja laivastot luovat kasvavan sodan vaaran. **Toinen maailmansota on kiertämätön.** Sotia pienemmässä asteikossa on käynnissä tänään aikakautena, jota imperialismin puhemiehet nimittävät "maailmanrauhan" aikakaudeksi. Amerikan imperialismi käy hävityssotaa Nicaraguaa vastaan, ottaa osaa sisäisiin asioihin sekaantumiseen Kiinassa ja on aktiivinen Neuvostoliittoa vastaan tähdätyn kapitalistisen salaliittoutuman täytäntöönpanija.

Kaksi päävihollisuutta johtaa tänään kohden maailmanpaloa. Toisen käsittää kapitalistinen vihamielisyys Britannian ja Amerikan imperialismien välillä, joka on ottanut ennen sodanaikuisen kilpailun paikan Britannian ja Saksan välillä. Se on tärkein kapitalistien välisistä monista keskinäisistä vihamielisyyksistä. Toinen on yleinen kapitalistinen salaliittoutuminen Sosialistista Soviettien Tasavaltain Unionia vastaan.

Vaikkakin Britannian Imperialismi on tänään kaikkein taantumuksellisin voima maailmanpolitiikassa, niin on Amerikan imperialismi johtava valta ja edustaa kaikkein vaarallisinta, kaikkein hyökkäävintä voimaa maailmankapitalismissa. On käynnissä kahden vastakkaisen navan yhä selvempi kristalloituminen: toisaalla syntyy **vastavallankumouksellinen** napa kapitalismin suojelemiseksi siirtomaakansojen kasvavaa kapinallisuutta ja kapitalististen maitten työtätekeviä joukkoja vastaan Yhdysvaltain johtamana; toisaalla **vallankumouksellinen** napa Soviettien Unionin johtamana, jonka ympärille kerääntyvät kaikkien siirtomaitten sorretut kansat ja kaikki maailman riistetyt työläiset.

RIKKAUS JA KÖYHYYS

Yhdysvallat on maailman rikkain maa. "Setä Shylock" on kaikkien maitten velkoja. Maailma ei ole Yhdysvalloille tänään velkaa vähempää kuin 23½ biljoonaa dollaria. Miljoneerien lukumäärä kasvaa nopeasti. V. 1919 oli ainoastaan 65 henkilöä, joitten tulot olivat yli miljoonan dollaria vuodessa; 1926 oli niitten lukumäärä jo 228. V. 1919 olivat ainoastaan 189:n tulot $500,000:n ja $1,000,000:n välillä; 1926 oli tämä lukumäärä jo kohonnut 465:een.

Kongressille pitämässään puheessa sanoi presidentti Coolidge: Meidän maamme rikkaus ei ole yleisesti omistettua rikkautta, vaan yksityistä rikkautta. Se ei kuulu hallitukselle; se kuuluu kansalle." Maan ääretön rikkaus on yksityisten omistamaa rikkautta, mutta se "kansa" joka sen omistaa ei käsitä työläisiä eikä riistettyjä farmareita. Nuo omistajat ovat maamme muutamat miljoneerit. Maa rikastuu yhä, mutta miljoonien työläisten osuus maan rikkauteen laskee ja näitten muutamien voimakkaitten miljoneerien osuus lisääntyy hämmästyttävällä nopeudella. Yksi prosentti kaikkien tässä maassa saatujen tulojen vastaanottajista sai osalleen kokonaista 20 prosenttia kaikista kansallisista tuloista ja ei vähempää kuin 86.2 prosenttia kaikista korporeeratuista voitto-osingoista. **Yksi prosentti väestöstä omistaa tänään kokonaista 33 prosenttia kaikesta rikkaudesta; 10 prosenttia omistaa 64 prosenttia; ja köyhin 25 prosenttia väestöstä omistaa ainoastaan 3½ prosenttia.** Valtava enemmistö siitä "kansasta", johon presidentti Coolidge viittaa, on syntynyt köyhänä ja kuolee köyhänä. Federaalinen kauppakomissioniselittää, että noin yksi prosentti arvioidusta kuolleista omisti 59 pros. kaikesta arvioidusta rikkaudesta ja enemmän kuin 90 prosenttia kuolleista omisti noin 13 prosenttia".

Kasattu rikkaus ei ole jaettu tasaisesti. Käsikädessä muutamien miljoneerien kasvavien rikkauksien kanssa kulkee **kasvava järjestymättömien työläisten, neekereitten ja riistettyjen farmareitten riisto ja köyhyys.** Yksinpä presidentti Coolidge oli pakotettu Hammondin vihkimispuheessaan myöntämään, että on olemassa **"melkoinen ammattitaidottomien työläisten luokka, joka ei ole päässyt täyteen osallisuuteen kansakunnan rikkaudesta".** Palkkatyöläisten osuus kansallisiin tuloihin on laskenut. Tehdastyöläiset saivat ainoastaan 40.1 prosenttia "tuotetusta arvosta" v. 1925, mitä v. 1921 vastasi 44.9 prosenttia. Neljän miljoonan häpeällisesti riistetyn maanviljelystyöläisen palkka kohosi ainoastaan 2.3 prosenttiin kansallistuloista v. 1920 ja ainoastaan 1.4 prosenttiin 1926. **Rikkauden "kansanvaltaistuminen" on ainoastaan kapitalistien keksimä taru.** Pankkiirit ja teollisuusmagnaatit omistavat suuret korporatsioonit. Työläiset eivät omista muuta kuin yhden prosentin kaikista osakkeista ja bondeista. "Korkeat amerikalaiset palkat" on tänään Amerikan ja kansainvälisen kapitalismin kaikkein populäärisin julkisuuskepponen, mutta korkeat palkat käsittävät vain ohuen ylimyskerroksen työväenluokasta. Palkkatyöläisten ylivoimainen enemmistö ei kykene ansaitsemaan edes tarpeeksi tyydyttääkseen siedettävän elämän kaikkein alkeellisimpiakaan vaatimuksia. Kesällä 1926, se on keskellä kaikkein eniten ilmoitettua hyvinvointia, arvioi Federaalinen Työtilastojen Toimisto, että "tavallisten työläisten" tuntipalkan keskiarvo oli 43.6 senttiä. Liittohallituksen Työdepartementti oli pakotettu myöntämään, että monet miljoonat työläiset saavat palkkaa ainoastaan $10.34 viikolta.

Presidentti Coolidge julisti julkeasti, että **"kansa on hyvinvoipaa"**, mutta todellisuus osottaa, että kansan ylivoimainen enemmistö tekee työtä nälkäpalkalla, että lähes 60 prosenttia työläisistä tekee edelleen työtä enemmän kuin 48 tuntia viikossa, että naisia ja lapsia, neekereitä ja ulkomailla syntyneitä ammattitaidottomia työläisiä riistetään ainakin yhtä armottomasti kuin kaikkein eniten riistettyjä Europan työväenluokan kerrostumia. "Kansan" hyvinvointia kuvaavat eniten etelän puuvillakenttien viheliäiset hökkelit ja idän kaupunkien köyhyyden murjomat köyhäinkorttelit. Kongressille 1926 pitämässään puheessa lausui presidentti Coolidge: "Kukkaron valta on valtaa vapauden yli". Kourallinen miljoonamiehiä pitää valtaa kukkaron ylitse ja he pitävät käsissään valtaa Yhdysvaltain kansan valtavan enemmistön vapauden ylitse. Kourallinen voimakkaita miljoonamiehiä omistaa kaikki tämän maan tuotannon välineet — tehtaat, kaivannot, rautatiet, vesivoiman — ja ovat tämän vuoksi asemassa, jossa voivat pakottaa kansan suuren enemmistön palkkaorjuuteen. **Muutamien harvojen rikkaus merkitsee monien köyhyyttä; muutamien harvojen vapaus merkitsee joukkojen orjuutta.**

AMERIKAN KAPITALISMIN SYYTTEESEEN ASETTAMINEN

Ylituotanto ja nälän näkeminen, ylityön tekeminen ja työttömyys, rikkauden kasaantuminen ja köyhyyden kasaantuminen — nämä ovat kapitalistisen hyvinvoinnin piirteet työläisille ja työtätekeville farmareille. Jo pelkästään se tosiasia, että sellaista on olemassa kuin ylituotantoa niin kauan kun jokaisen yhteiskunnan jäsenen tarpeet eivät vielä ole tyydytetyt, on mitä kaamein syytös kapitalistista taloutta vastaan. Kapitalistinen yhteiskunta ei kykene kontrolloimaan omia tuotannonvoimiaan. Yhdysvaltain Kauppakamarin presidentti esitti tämän asian toukok. 10 p. puheessaan 1928 seuraavasti: **"Teollisuuden lisääntyvä tuotanto on laskenut valloilleen taloudellisen ukkosen vasaman".**

Työttömyys on vakinainen ilmiö kapitalistisessa yhteiskunnassa. Joka aika on Yhdysvalloissa 1½ miljoonaa työttömänä. Vakinainen teollisuuden reserviarmeija on yksi ka-

pitalistisen järjestelmän tukipylväitä. Nykyinen lamaannuskausi 4 tai 5 miljoonaisine työttömine työläisineen aiheuttaa sanoin kuvaamatonta kurjuutta. Miljoonien lasten työ on kapitalistisen järjestelmän perustuslaitoksia. Maaorjuus, joka ei ole yhtään parempi kuin kahleorjuus, neekerien orjuuttaminen (Jim Crowismi) ja lynchaus ovat tunnustettuja nykypäiväisen kapitalismin hyvinvoinnin lähteitä. Häpeämätön ulkomaillasyntyneitten ammattitaidottomien työläisten riistäminen ja kokonaisten rotujen sortaminen kuuluvat osana kapitalistiseen järjestelmään. Nykyaikainen komppaniain kauppaloitten teollisuusmaaorjuus pidetään voimassa maailman "vapaimman" perustuslain kunniaksi... Kapitalistinen teollisuus harjottaa teollisuustapaturmain muodossa työväenluokan sukupuuttoon hävittämistä. Huonossa huudossa oleva työntekemisen kiihdytys saattaa työläisen vanhaksi ennen aikojaan. Vanhat työläiset heitetään menemään kuten jätekivi kaivoksesta, kuten käyttökelvottomat sivutuotteet. Ei vähempää kuin 1,800,000 vanhaa ihmistä on vakinaisesti pakotettu elämään "riippuvaisena". Sairaus ja varhainen kuolema ovat rangaistuksia köyhyydestä. Yhdysvaltain Yleinen Terveystoimisto selittää: "Sekä sairaus että kuolema ovat paljoa useammin esiintyviä ilmiöitä niitten keskuudessa, joilla on alhaiset tulot, kuin niitten keskuudessa joilla on riittävät tulot elämän mukavuuksien hankkimiseen". Kapitalistinen siisteys ja siveys symbolisoituu vaivaistalojen, prostitutsioonipesien, slummien ja salakapakoitten kautta. Tieteen, kirjallisuuden ja taiteen prostituoiminen on samalla asteella kuin naisten prostituoiminen. Niitten taholta, jotka ovat syypäitä mädännäisyyteen ja lahjomiseen laajassa asteikossa ylläpidetään ristiretkeä "rikosaaltoa" ja köyhien keskuudessa ilmenevää pikkuvarkautta vastaan. Kapitalistinen "oikeus" merkitsee samaa kuin tekaistujen syytösten perusteella tuomitseminen (frame-up), kolmannen asteen kidutuskuulustelua, kuritushuoneitten täyttämistä poliittisilla vangeilla, työväenluokan taistelijoitten, kuten Saccon ja Vanzettin telottamista. Ottamatta huomioon takapajuista ja köyhdytettyä Kiinaa ja Indiaa, ovat voimakkaat, rikkaat ja sivistyneet Yhdysvallat ainoa maa maailmassa, jossa ei ole yhteiskunnallista lainlaadintaa. Kiihkoisänmaallisuus (jingoismi), militarismi, ryöstösodat Nicaraguaa ja Kiinaa vastaan — nämä ovat seurauksia Amerikan kapitalismista.

Presidentti Coolidge teki seuraavaan tapaan yhteenvedon Amerikan kapitalismista luomastaan kuvasta: **"Nämä ovat joitakin taloudellisia tuloksia, jotka ovat aiheutuneet amerikalaisesta periaatteesta luottaa yksilölliseen alotteeseen ja vapauteen. Se on suoranainen antiteesi kommunismille".**

Ja presidentti Coolidge on oikeassa. Amerikan kapitalismi sellaisena kuin se on — kaikkine taloudellisine, poliittisine ja siveellisine seurauksineen — on suoranainen antiteesi (vastakohta) kommunismille. Muuta vaihtoehtoa ei ole. **Taistelukysymyksenä on kapitalismi vaiko kommunismi.** Amerikan Workers (Kommunisti) Puolue selittää olevansa kapitalismin verivihollinen. Sillä on päämääränään kapitalismin kukistaminen, työläisten ja farmareitten hallituksen perustaminen, kommunistisen yhteiskunnan perustaminen, jossa tuotannon välineet eivät tule olemaan muutamien harvojen yksityistä omaisuutta; yhteiskunnan luominen, joka ei tule perustumaan voitolle, vaan työlle, joka ei perustu luokkajakautumiselle; joka tulee juuriaan myöten kiskomaan irti imperialistiset sodat, samaten kuin luokkienkin väliset sodat, joka tulee kykenemään poistamaan köyhyyden.

SUUREN JA PIKKU LIIKE-ELÄMÄN PUOLUEET

Paitsi Workers (Kommunisti) Puoluetta ovat kaikki toiset poliittiset puolueet ja ryhmät nykyisen kapitalistisen järjestelmän puolustajia.

Molemmat vanhat kapitalistiset puolueet, nimittäin Republikaanipuolue ja Demokraattipuolue ovat kaksoisveljekset, jotka ilmaisevat suurisäntien etuja.

Republikaanipuolue, joka syntymänsä aikoina kävi sotaa silloisen vallankumouksellisen kapitalismin etujen puolesta. kahleorjuutta vastaan, työskentelee tänään vastavallankumouksellisen kapitalismin etujen puolesta, palkkaorjuuden säilyttämisen puolesta. Tämän päivän Republikaanipuolue ei ole mitään muuta kuin trustien, finanssipääoman ja maan kaikkein suurimpien liikeyhtymien puolue.

Demokraattipuolue oli historiansa varhaisimmalla asteella kahleorjuuden puolue pohjoisen kapitalisteja vastaan ja etelän planttaasien omistajien etujen puolesta. Tänään, vaikkakin moneen kertaan vapaamielisyyden lauseparsilla naamioituna, se puolustaa neekereitten maaorjina pitämistä etelässä ja palkkaorjuuden ylläpitämistä kautta maan.

Näitten kahden suuren poliittisen puolueen välillä ei ole mitään todellisia poliittisia erimielisyyksiä. Kummatkin ovat kapitalismin puolueita; kummatkin ovat työväenluokan vihollisia. Ja itse tämän kaksoispuolue-systeemin olemassaolo on mitä taantumuksellisin tekijä Amerikan poliittisessa elämässä. Siinä on yksi syy siihen, miksi täältä puuttuu työväenluokan itsenäinen poliittinen joukkopuolue. Kummatkin kapitalistiset puolueet yrittävät saattaa asiat näyttämään siltä

kuin he olisivat farmareitten puolustajia, ilvehtivät keskenään esittäessään "farmareitten avustamista" koskevia petollisia toimenpiteitä. Niin kutsuttu "taistelu" Republikaani- ja Demokraattipuolueitten välillä on pelkästään näyttämötaistelua, leikkisotaa. Näitten kahden puolueen välillä **ei ole ainoatakaan poliittista riitakysymystä.** Tullitariffikysymyksestä, kieltolaista, verotuksesta, imperialistisesta sodasta, farmiavustuksesta, Kansojenliitosta ja kaikista muista keskustelun alaisista poliittisista kysymyksistä on näitten puolueitten **omassa keskuudessa** kummassakin enemmän jakautumista kuin näitten puolueitten **välillä.**

Republikaanipuolueen päätunnuslause on tänään "hyvinvointi". Mutta todellisuus osottaa liikelamaannusta ja työttömyyttä. Demokraattipuolueen päätunnuslause on: "Rehellisyyttä hallituksessa". Mutta todellisuus osottaa, että Demokraattipuolueessa on ainakin yhtä paljon mädännäisyyttä kuin Republikaanipuolueessakin. Tammany Hall pystyy mädännäisyydessä menestyksellisesti kilpailemaan Teapot Domen kanssa.

Kummassakin näissä puolueissa yhtyy useita luokkia. Kummatkin yhä edelleenkin heijastavat monessa suhteessa vanhoja piirittäisiä ja alueittaisia ryhmittymiä maassa, mutta kummassakin on erehtymättömästi ja ratkaisevasti finanssipääoma hallitsevassa asemassa. **Kummatkin ovat yhtä mieltä peruskysymyksistä: työväenluokan sortamisesta, työläisten ja työtätekevien farmareitten riistämisen ylläpitämisestä, sekä Amerikan imperialismin siirtomaissa ja puolsiirtomaissa ryöstöpolitiikan ylläpitämisestä.**

Niinkutsuttu Progressiivien ryhmä ei missään tapauksessa ole parempi kuin republikaaninen "Vanha Kaarti", taikka Tammany Hallin sankarit, taikka "yksimielinen" etelä. V. 1924 niinkutsuttujen progressiivien ryhmän enemmistö kannatti LaFollette liikettä, joka petti työväenluokan ja työtätekevien farmareitten edut ja auttoi joukkojen tyytymättömyyden hajottamisessa ja niitten takaisin kapitalistisiin puolueisiin johtamisessa. V. 1926 on niinkutsuttujen progressiivien suhtautuminen vieläkin pelkurimaisempaa Ne ovat tällöin jo juosseet pakoon yksinpä kolmannen puolueen ajatusta ja menneet korvat luimussa takaisin vanhoihin kapitalistisiin puolueisiin. Senaattori Wheeler tuli avoimesti kuorestaan ulos Al Smithin kannattajana, joka on Tammany Hallin ruumiillistuma ja pukutyöläisten järjestön murskaamispolitiikan sankari. Senaattorit Borah ja Norris, sekä heidän republikaaniset virkaveljensä ovat yhtä vähän luottamuksen arvoisia. Borahin tyhjä lörpöttely "sodan laittomaksi tekemisestä" palvelee ainoastaan Kelloggin imperialististen sotien ja

sotavarusteluitten salaamisen asiaa. Senaattori Shipstead, joka yhä edelleenkin on anastanut itselleen Farmer-Labor puoluelaisen nimen, pettää työläisten ja työtätekevien farmareitten asiaa mitä häpeällisimmällä tavalla. Hän kannattaa oikeuslaitosten työläisvastaisia estetuomioita esittämällä petollista estetuomiovastaista lakia ja sotaa Nicaraguaa vastaan. Nämä "progressiiviset" senaattorit ja kongressimiehet ovat monessa suhteessa paljoa vaarallisempia työläisten ja työtätekevien farmareitten vihollisia kuin viralliset suurliikkeitten puhemiehet, sillä ne piilottavat kapitalistisia kasvojaan ja luovat harhakäsityksiä joukkojen keskuudessa. **Kaikki nämä progressiivit ja puol-progressiivit palvelevat ryhmänä nykyistä kapitalistista järjestelmää ja jokaisen rehellisen työläisen ja farmarin on niitä vastaan taisteltava.**

Ammattiunioitten virallinen johto, koko **American Federation of Laborin** byrokratia, on tänään suolineen sorkkineen osa Amerikan imperialismista. Maailman kaikkein mädännäisimmän ammattiuniobyrokratian johdossa on American Federation of Labor tullut ainoastaan työväenylimystön järjestöksi, luokkien välisen yhteistoiminnan työaseeksi isäntien kanssa, sen sijaan että se olisi välikappale taistelussa suurliikkeitä vastaan. Kapitalistit käyvät kaikkein murhaavinta avoimen työpajan taistelua ja palkkojen polkemista työläisiä vastaan. American Federation of Laborin johtajien vastaus tähän on yhteinen esitys American Bar Associationin (Amerikan lakimiesten järjestö) kanssa federaalisen lakkovastaisen lain laatimiseksi. Ammattiuniobyrokraatit ovat tänään isäntien työkumppaneita. Ne yrittävät riistää työläisten käsistä pois lakkoutumisen asetta. Koko työväenpankkien ja ammattiunioitten vakuutus, se on ammattiuniokapitalismin häpeällinen systeemi, ei ole mitään muuta kuin mitä huolellisimmin rakennettu luokkapetoksen järjestelmä. American Federation of Laborin johto ei käy ainoatakaan taistelua palkkojen polkemista vastaan, taikka korkeampien palkkojen, taikka lyhemmän työpäivän puolesta. Ammattiunioitten byrokratia saboteeraa järjestymättömien järjestämisen suurta asiaa. Gompersin veroiset perijät — Green, Woll ja kumppanit ovat "Työläisten Monroe opin" asian ajajia ja "työväen imperialismin" puhemiehiä. Ne ovat avoimesti tulleet kuorestaan ulos politiikan puolesta, jonka mukaan Yhdysvaltain kapitalistien ja työläisten tulisi yhteisesti riistää kaikkia Latinalaisen Amerikan kansoja. Baltimore and Ohio plaani (B. & O. plaani), Mitten plaani, ristiriitojen pakollinen sopiminen, ammattiunioitten muuttaminen puolifascistisiksi ja puoli-komppanian unioiksi — tämä on tämänpäivän American Federation of Laborin johdon politiikka. Nämä mädännäiset

työläisten harhaanjohtajat auttavat työläisten pitämistä vanhojen kapitalistipuolueitten leirissä ylläpitämällä kuohittua ja petollista "palkitse ystäviäsi ja rankaise vihollisiasi" politiikkaa kapitalistisien puolueitten sisäpuolella. Ei voi olla menestyksellistä vallankumouksellista joukkoliikettä Amerikassa murskaamatta koko työväen aristokratian rakennusta ja sen mädännäistä byrokraattista johtoa.

Amerikan Sosialistipuolue, joka edelleenkin väittää olevansa työväenluokan puolue, on todellisuudessa alemman keskiluokan puolue. Sen johto on tullut osaksi Amerikan Federation of Laborin johdosta. Koko sen pyrkimyksenä on periä LaFolletten kolmannen puolueen liikkeen traditsionit. Eugene Debsin taisteluhenki on kokonaan pyyhkäisty pois Sosialistipuolueesta. Wisconsinin valtiossa on Sosialistipuolue virallinen osa kapitalistisesta hallinnosta. New Yorkissa on Sosialistipuolue asettanut isänmaallisuuden puna-valko-sinilipun vallankumouksen punaisen lipun tilalle. Readingissä ovat Sosialistipuolueen kaupunginvirkailijat sitoutuneet "**käsittämään, että heidän vastuunalaisuutensa ovat ennemminkin kapitalististen virkailijoitten vastuunalaisuudet, kuin Sosialistipuolueen jäsenien**". James H. Maurer, yksi sosialistien Readingissä valitsema valtuusmies ja Sosialistipuolueen varapresidentin ehdokas, selitti: "**Me tulemme antamaan työläisille tyypillisen työväenluokan hallituksen, mutta jos Readingissä sattuu lakko sillä aikaa kun me olemme vallassa, niin kapitalistiset työnantajat tulevat saamaan omaisuutensa ja henkensä suojelusta yhtä hyvin kuin konsaan ennen**".

Sosialistipuolueen presidentinehdokas, Norman Thomas, on pahinta lajia pasifisti, tyypillinen pappi, joka antaa mitä suurinta palvelusta Amerikan imperialismille luomalla harhakäsityksiä Kansojenliitosta, sekä mahdollisuudesta rauhallisin keinoin estää sodat. Sosialistipuolue on tänään Kansojenliiton asianajaja ja valtiosihteeri Kelloggin tekopyhän "rauhan hyökkäyksen" kannattaja. Sosialistipuolue lausuu joitakin arvostelevia sanoja Nicaraguassa käynnissä olevasta sodasta, ei siksi että se on Wall Streetin puolesta käynnissä oleva imperialistinen sota, vaan siksi, että "sitä ei kongressi taikka kansa ole siunannut".

Tämän päivän Sosialistipuolue on kapitalistisen lain ja järjestyksen suojelemisen puolesta. Se on vallankumousta vastaan. Se on Soviettien Unionin työväenluokan hallitusta vastaan. Se tukee ja kannattaa jokaista American Federation of Laborin byrokratian luokkien yhteistoiminnan toimenpidettä. Sosialistipuolue on muuttanut puoluejärjestönsä jäsenyysjärjestöstä äänestäjien vaalipiirijärjestöksi. Se on siirtänyt luokkapohjansa työväenluokasta kokonaan ja määritellysti alempaan keskiluokkaan. Sosialistipuolueen viimeinen kansalliskonventsioni, joka pidettiin huhtikuussa 1928, meni niin pitkälle, että se tipahutti pois luokkataistelun käymistä koskevan sitoumuksen, jonka jäseniksi pyrkijöitten ennen oli allekirjoitettava.

Socialist Labor Partyn ja Proletarian Partyn pienet lahkokunnat ovat täydelleen kivettyneet. Ne eivät enää esitä mitään osaa enempää tämän maan poliittisessa elämässä kuin missään työväenluokan taistelussakaan.

Workers(Kommunisti)Puolue on tänään ainoa todellinen työväenluokan vallankumouksellinen puolue. Se on ainoa puolue, jolla on ohjelma työläisille ja työtätekeville farmareille. Se on ainoa puolue, joka käy hellittämätöntä taistelua kapitalismia, isäntiä ja mädännäistä ammattiuniobyrokratiaa, sekä petollista Sosialistipuoluetta vastaan.

Workers(Kommunisti)Puolue on luokkataistelun puolue. Se on luokkien välisen yhteistoiminnan kuolettava vihollinen, sillä se on kapitalismin verivihollinen. Workers(Kommunisti) Puolue on työväenluokan ja työtätekevien farmareitten etujen puolesta taistelija. Se on työväenluokan kaikkein sorretuimman kerrostuman, ammattitaidottomien työläisten asianajaja. Se on sorretun neekerirodun etujen puolesta taistelija. Se on imperialismia ja imperialistisia sotia vastaan käytävän taistelun järjestäjä, se on työväenluokan vallankumouksellinen puolue.

Workers(Kommunisti)Puolue on ainoa puolue, joka taistelee työväenluokan, työtätekevien farmareitten ja sorretun neekerirodun etujen puolesta ja siinä syy miksi **vanhojen kapitalististen puolueitten kaikki voimat, American Federation of Laborin byrokraatit ja Sosialistipuolueen johtajat yhdistyvät kommunisteja vastaan.** Republikaaneilla, demokraateilla, sosialisteilla ja ammattiuniobyrokraateilla on yhteinen platformu. Tuo platformu on punaisia jyrsivä ja kommunistivastainen.

V. 1928 vaalitaistelussa esittää Workers(Kommunisti) Puolue **seuraavan ohjelman trustiutunutta pääomaa vastaan** ja työväenluokan, työtätekevien farmareitten ja sorretun neekerirodun etujen puolesta:

TYÖTTÖMYYDEN KIROUS

Maan yli leijailee raskas taloudellinen lamaannustila ja sen vanavedessä seuraa hyvin raskas työttömyys. Leipälinjat ovat pitkiä. Tekopyhä "armeliaisuus" on kukassaan. Yksinpä taantumukselliset senaattorit arvioivat työttömyyden neljäksi

miljoonaksi. **Työttömyyden kirous on työväenluokan kamalin vitsaus.** Kapitalistisen teollisuuden eteen säännöllisesti kiertävät kriisit tuovat matkassaan kerta toisensa jälkeen sanomattomia kärsimyksiä suurille työttömien joukoille. Mutta työttömyyttä ei ole ainoastaan kriisien aikana; se on täällä olemassa kaikkina aikoina. Työttömyys joukkoasteikossa on "normaalinen" ilmiö tässä ylistetyssä kapitalistisessa järjestelmässä.

Itse tekniikan kehitys — uuden koneiston kehitys, työn lisääntyvä tuottavaisuus — muuttuu kapitalistisien olosuhteitten aikana kasvavan työttömyyden lähteeksi. Uusien koneitten käytäntöönottaminen on laskenut työläisten lukumäärää. Uusia markkinoita ei pystytä avaamaan yhtä nopeassa tahdissa kuin kuumeinen tekniikan kehitys kiitää eteenpäin. Koneiston käytäntöönottaminen tekee työläisten ammattitaidon tarpeettomaksi. Suuret **ammattitaidottomien** työläisten joukot voivat ottaa ammattitaitoisten paikat. Oppiaikaa on suuresti lyhennetty. **Nuoret työläiset,** vieläpä **lapset** voivat ottaa täysi-ikäisten työläisten paikat. Kasvava **naisten** lukumäärä astuu teollisuuteen.

Koneitten käytäntöönottaminen luo pohjan joukkotuotannolle. Joukkotuotanto murhaavan kilpailunsa keralla tuhoaa **alemman keskiluokan** ja ajaa sen jäsenet työläisinä teollisuuksiin. Monopoolipääoma tuhoaa **farmarit** ja pakottaa ne myymään työvoimaansa kaupungeissa teollisuustyöläisinä. Joukkotuotanto avaa teollisuudellisesti tähän asti takapajuiset maanviljelysalueet. Etelän suuressa asteikossa teollistuminen on käynnissä parhaillaan ja se on ajanut satoja tuhansia **neekereitä teollisuuksiin.** Välittämättä kaikesta **siirtolaisuuden** kieltämisestä tulvii maahan toisista maista satoja tuhansia työläisiä.

Nykyisten kapitalististen olosuhteitten vallitessa on kiertämätöntä, että vakinaisesti on olemassa suuri teollisuuden työttömien vara-armeija. Yksinpä parhaimpina hyvinvoinnin kausinakin arvioidaan työttömien lukumäärä 1—1½ miljoonaksi. V. 1926 tuottivat tehtaat 26 % enemmän kuin v. 1919. Tänä samana aikana laski **tehdaslaitoksissa** työskentelevien työläisten lukumäärä ei vähempää kuin 980,000:lla hengellä 11 % vähemmän palkkatyöläisiä kuin v. 1919 tuotti v. 1926 kokonaista 26 % enemmän tuotteita. Toisin sanoen jokainen työläinen tuotti 42 % enemmän. Sama tendenssi tulee esille kaikkialla. **Rautateillä** oli v. 1927 miltei 200,000 työläistä vähemmän kuin v. 1919. **"Tarpeettomien" kaivosmiesten** lukumäärä on lähellä neljännesmiljoonaa. Tehdasteollisuudessa, kaivosteollisuudessa ja rautateillä oli v. 1927 lopussa miltei 1—1½ miljoonaa työläistä vähemmän työssä kuin v. 1919.

Muutamien viime vuosien kuluessa on ollut jatkuva väestön muutto käynnissä **farmeilta** kaupunkeihin. V. 1925 muutti 834,000 ihmistä; v. 1926 1,020,000; v. 1927 604,000 ihmistä enemmän farmeilta kaupunkeihin kuin kaupungeista farmeille. Suuri osa näistä vararikkoutuneista ja taloudellisesti tuhotuista farmareista tuli, taikka paremminkin sanoen yritti tulla teollisuustyöläisiksi. Yksinpä työsihteeri Davisinkin on ollut pakko nostaa kysymys:

> "Tuleeko vastustamattoman voiman käyttämä automaattinen koneisto jättämään meidän käsiimme kroonillisen ja kasvavan työttömyyden ? Onko koneisto, joka luo meidän rikkautemme, se joka samalla luo meidän köyhyytemme ? Antaako se meille vakituisesti työttömien luokan ?"

Eräs kapitalistinen kirjoittaja luonnehtii nykyisen työttömyyden **"teknoloogiseksi työttömyydeksi"**, eikä säännöllisesti ympyrässä palaavaksi — työttömyydeksi joka kehittyy asteettain, miltei huomaamatta, **kuten hiipivä halvaus** keskellä ennenkuulumatonta hyvinvointia, sivutuotteena parannetusta teknoloogisesta tehokkuudesta".

Työttömyys on todellakin kapitalistisen yhteiskunnan "hiipivä halvaus". Se esittää nykyisen talousjärjestelmän kaikkein ilkeimmän ristiriidan. Mitä korkeammalle kehitetty koneisto, mitä suurempi työn tuottavaisuus, sitä enemmän työttömiä. Itse työ tuottaa työttömyyttä. Työväenluokan toisen osan työttömyys tuottaa ylityötä toiselle osalle. Työttömyyden puristus pakottaa palkkatyöläiset ottamaan vastaan työtä alemmilla palkoilla ja tekemään pitempiä työpäiviä. Työttömyyden pelko on mitä voimakkain kahle, joka sitoo työläisiä palkkaorjuuteen. Työttömyyden pelko lisää kilpailua työläisten kesken. Työttömyys alentaa työläisten vastustuskykyä työssä ollessa. Työssä olevat palkkatyöläiset pakotetaan hyväksymään ylityö. Ylityö taasen tekee uusia palkkatyöläisten joukkoja tarpeettomiksi. **Työttömyys luo ylityötä ja ylityö luo työttömyyttä.** Mitä suuremmat tehtaat, sitä kalliimpi koneisto ja sitä suurempi pyrkimys kapitalistilla pidentää työpäivää, sen sijaan että hän lisäisi työläisten lukumäärää. Käsikädessä kasaantuvan pääoman kanssa kulkee suhteellinen, vieläpä tänään ehdotonkin (absoluuttinen) työläisten lukumäärän pieneneminen.

Tekopyhät kapitalismin asianajajat valittavat työttömyyden olemassaoloa ja nimittävät sitä **"kapitalistisen järjestelmämme suurimmaksi tahraksi"** (Owen D. Young), mutta todellisuudessa vakinaisen teollisuusreserviarmeijan olemassaolo ei ole haittana kapitalismille. Päinvastoin. Se on yksi kapitalismin olemassaolon ja sen säilyttämisen perusehtoja.

Teknillinen kehitys, uudet keksinnöt, uusien työtäsäästävien koneitten käytäntöönottaminen ei tule lakkaamaan. Uusien markkinoitten avaaminen ei tule edistymään samalla nopeudella kuin tähän asti. Siirtomaitten teollistuttaminen, lisääntyvä kilpailu Europan kanssa, ei-kapitalistisen Sovietti-Venäjän olemassaolo, siirtomaakansojen kapina ovat typistäviä rajoituksia.

Nykyinen lamaannustila ei ole mikään "sattuma". Sen on itse hyvinvointi synnyttänyt. Epäsuhde tuotannon ja kulutuksen välillä, joka muodostaa osan kapitalistisen tuotannon yleisestä anarkiasta, on vastuussa säännöllisesti eteen kiertyvistä pulakausista. Auto- ja uusien rakennusten markkinoitten kyllästyttäminen, öljyn ylituotanto, maailmanlaajuinen kivihiilikriisi, kutomoteollisuuden siirtyminen etelään, rajat vähittäisostossa, farmareitten markkinoitten rajottaminen, Amerikan pääoman maastavienti ja Europan vakaannuttaminen, lisääntyvä kilpailu Europan kanssa — nämä ovat pääpiirteet nykyisestä taloudellisesta lamaannuksesta.

Työttömyydelle ei ole mitään parannuskeinoa kapitalismin vallitessa. Ainoastaan työpäivän lyhentäminen ei poistaisi työttömyyttä. Yleinen työpäivän lyhentäminen johtaisi yleiseen osittaistyön tekemiseen, keskeytymättömään ylituotantoon ja saattaisi kriisin vakinaiseksi.

Korkeat palkat yksinomaan eivät voi poistaa työttömyyttä. On suotta yrittää saattaa kapitalisteja "vakuutetuiksi" siitä, että niitten on lisättävä palkkaa, jotta työläisten ostokykyä voitaisi lisätä. Kapitalistit eivät milloinkaan uhraa osaa voitoistaan muuttamalla sitä työläisten palkoiksi tarkotuksella laajentaa kotoisia markkinoita. Aivan päinvastainen on imperialistisen kapitalismin politiikka. Se polkee palkkoja kaikkialla ja yrittää lisätä vientiään ulkomaisille markkinoille.

Myöskään eivät **yleiset työt** yksin voi parantaa työttömyystilannetta. Yleiset työt olisivat omansa lisäämään tuotannon voimia ja olisivat pitkän päälle omansa luomaan uudelleen työttömyyttä laajassa asteikossa. Korkeammat palkat, lyhempi työpäivä ja yleiset työt eivät parantaisi työttömyystilannetta, mutta saattanevat saada aikaan vissiä rajoitettua ja tilapäistä helpotusta.

Työttömyys on maailmanlaajuinen ilmiö tänään. Vakinainen teollisuuden reserviarmeija on aina ollut olemassa, mutta nykyinen kroonillinen työttömyys on ottanut sellaisen laajuuden, että se ei enää ole kapitalismin tukipylväs, vaan sen **orgaaninen heikkous,** yksi maailmansodan jälkeisen kapitalismin perussairauksia. Työttömyys on kamala työväenluokan vitsaus. Se on kaikkein voimakkain ase isäntien kädessä. Se kahlehtii työläisen palkkaorjuuteen. Se aiheuttaa kiduttavaa epävarmuutta jokaisen palkkatyöläisen elämään. Se murskaa työläisen perheen ajamalla naiset ja lapset tehtaisiin. Se saa aikaan moraalista rappeutumista ja luomalla kurjalistoproletariaatin. Sen vanavedessä seuraa kasvava rikollisuus. Se on prostitutsioonin perusta. Toisin sanoen se käsittää ja tekee yhteenvedon kapitalismista kokonaisuudessaan.

Erittäin vaarallisen harhakäsitteen on työläisten mieliin luonut kokonainen sarja kapitalismin tehokkuuseksperttejä ja talousmiehiä, jotka ennustelevat niinkutsutun kapitalistisen "tehokkuussosialismin" toteutumista. Nämä kapitalistiset insinöörit ja ekspertit koettavat saattaa työläiset uskomaan, että on mahdollista ei ainoastaan parantaa työttömyyden kirous, vaan poistaa itse kapitalismi — yhteiskunnallisen vakuutuksen, työläisille osan voitoista jakamisen, työläisten kautta suoritetun osakkeitten oston, teknillisten parannusten, lisätyn joukkotuotannon ja erilaisten valtiokapitalismin muotojen kautta. Tämä kapitalistinen "tehokkuussosialismi" on sitäkin vahingoittavampaa siksi, että sen todellisena tarkotusperänä ei ole poistaa kapitalismia, vaan poistaa työläisten jokapäiväinen taistelu elinehtojensa ja työsuhteittensa korjaamisen puolesta ja lakaista olemattomiin kaikki työväenluokan vallankumoukselliset liikkeet.

VAATIMUKSET

1. Työttömyysvakuutus. On perustettava federaalinen työttömyysvakuutussyysteemi. Kongressin on viivyttelemättä laadittava federaalinen laki, jonka kautta taataan työttömyysvakuutus kaikille työläisille poikkeuksetta ja ilman mahdollisuuksia riistää sitä keneltäkään työläiseltä. Työttömyyskorvauksen tulee käsittää täyden palkan koko työttömyyskaudelta, nousten aina $30:iin viikossa. On luotava työttömyysvakuutusrahasto, johon työnantajien on maksettava 50 % ja valtion 50 %. Valtion rahastoon maksama osuus on kerättävä toimeenpanemalla perintöomaisuuksien, korkeitten tulojen ja korporatsioonien voittojen erikoisverotus. Työttömyysvakuutuksen hallinnasta on työttömyysvakuutuskomissionin huolehdittava, jonka muodostavat ammattiunioitten, työttömien järjestöjen ja tehdaskomiteoitten edustajat.
2. Heti on laadittava federaalinen laki, joka säätää yleisen 40-tunnin työviikon, joka käsittää 5 työpäivää ja jonka kautta kaikkinainen ylityön teettäminen kielletään.
3. On laadittava federaalinen laki, joka säätää heti hätätila-avustusta kaikille työläisille, jotka ovat olleet työttöminä

kaksi kuukautta taikka enemmän. Tämän avustuksen tulee käsittää kahdeksan viikon palkan kullekin työläiselle. Viimeisen neljän viikon työssäoloajan kuluessa saadun palkan keskiarvon tulee tässä olla perustana.

4. Kuntien on perustettava yleisiä keittiöitä aterioitten antamista varten kaikille työttömille työläisille ja niitten perheille.

5. Yleisiä töitä. Federaalisen, valtioitten ja kaupunkien hallituksien on kehitettävä suunnitelmia maanteitten ja siltojen, jokikulkuteitten, kanavien, tokkien ja satamalaitosten korjaamista varten, sähkölaitosten rakentamista varten, metsien uudelleen istuttamiseksi, maitten kuivaamiseksi ja vedenjättömaitten valtaamiseksi, rautateitten jatkamiseksi ja sähköistämiseksi. Kaikissa yleisissä töissä on taattava ammattiunion palkka ja työehdot lain kautta.

7. Kaikki irtolaisuutta koskevat lait on heti kumottava. Työttömille työläisille on taattava suojelus vangitsemisia vastaan ja syytteitä vastaan irtolaisuudesta.

ISÄNTIEN HYÖKKÄYS

Tämän maan työväenluokalla on edessään suuri kriisi. Isännät käyvät parhaillaan yleistä hyökkäystä työläisiä vastaan, hyökkäystä, jonka tarkotuksena on murskata koko ammattiunioliike ja alentaa työläisten elintasoa.

Pääoman trustiutuminen, suunnattoman suurien monopoolien luominen, kaikki käsittävä ratsionalisoiminen ovat lisänneet isäntien valtaa suunnattomasti.

Kapitalistit käyttävät armottomasti kaikkia ratsionalisoimisen metoodeja. Palkkojen polkemisia kaikkialla — jalkineteollisuudessa, kutomoteollisuudessa, autoteollisuudessa, kumiteollisuudessa ja kaivosteollisuudessa. Kokonainen työn kiihdyttämisen järjestelmä on saatettu käytäntöön. Pysähtyvät kellot, ryhmäkappaletyö, boonusjärjestelmä, tehokkuusinsinöörit, konveijerit, eli liikkuvat vyölinjat lisäävät joukkotuotantoa ja jännittävät työläisten riistämistä. Teollisuuksien keskittäminen, fordistuttaminen, teknilliset uutuudet ja tukuttain uusien koneistojen käytäntöönottaminen ovat päiväjärjestyksessä. Työpäivän pidennystä yritetään kaikkialla erittäinkin turmiollisilla seurauksilla ammattitaidottomiin työläisiin nähden. Estetuomioitten mania raivoo jokaista työläisten liikehtimistä vastaan milloin ne yrittävät vastustaa ratsionalisoimisen vaikutuksia. Kaikki hallituksen voimat — poliisi, valtion poliisihurtat, kivihiili- ja rautapoliisit, mitä huonoimmassa huudossa oleva urkkijajärjestelmä — on mobilisoitu

työläisiä vastaan. Kautta rintaman on kapitalistiluokan virallisena politiikkana avoimen työpajan hyökkäys, "Amerikan plaani". Isäntien toimesta pystytetään komppanian unioita ja itsepintaisia yrityksiä on liikkeellä tarkotuksella muuttaa kaikki olemassaolevat ammattiuniot komppanioitten unioiksi. Kaikki isäntien ja niitten hallituksen yhdistyneet voimat on keskitetty estämään järjestymättömien joukkojen järjestäminen perusteollisuuksissa.

American Federation of Laborin ammattiuniobyrokratia on vastannut tähän isäntien yleiseen hyökkäykseen — yleisellä antautumisella. Milloinkaan ei työväenluokan historiassa ole tapahtunut sellaista häpeällistä antautumista kuin minkä ovat valmistaneet American Federation of Laborin johdon ja Sosialistipuolueen petos tässä Amerikan työväenliikkeen nykyisessä vakavassa tilanteessa. Sensijaan että taistelisivat näitä kapitalistisen ratsionalisoimisen häpeällisiä seurauksia vastaan nämä työläisten harhaanjohtajat yrittävät työskennellä isäntien kanssa yhdessä saattaakseen aikaan työnkiihdytysjärjestelmän ja kapitalistisen tehokkuuden. Ne esittävät **"unionhallinta-yhteistoiminta"**-politiikkaansa. Ne lörpöttelevät **"teollisuusdemokratiasta"**. Ne ovat kehittäneet **"työn korkeamman strategiansa"**, tuon Matthew Wollin surkean kuuluisan teorian kolmesta asteesta Amerikan työväenliikkeessä: yhteentörmäysten, joukkosopimusten teon ja työläisen — työnantajan yhteistoiminnan asteesta. Ne julistavat **sodan** ja aselevon ajan menneen ja **vakinaisen rauhan** aikakauden tulemista isäntien ja työläisten välille. Ammattiuniobyrokratia on luopunut viimeisestäkin vastustuksen tapaisesta sikäli kuin ammattiunioitten komppanian unioiksi muuttaminen on kysymyksessä. Ne ovat avoimesti tulleet ulos kuorestaan Watson-Parker ja federaalisen lakkovastaisen lain puolesta, ja ovat samaan aikaan muuttuneet "tehokkaitten" trustien suurapostoleiksi.

Seurauksena isäntien hyökkäyksestä ja ammattiuniobyrokraattien petoksesta on **kasvava kriisi työväenliikkeessä.** Trustiutunut teollisuus on liikkeellä saadakseen aikaan yleisen avoimen työpajan. Ammattiuniot on ajettu pois kaikista perusteollisuuksista. Ensimäisen kerran Amerikan Federation of Laborin historiassa on järjestyneitten työläisten lukumäärä laskenut hyvinvointikauden aikana. Taistelun huippukohta saavutettiin nykyisessä United Mine Workers of American taistelussa. Tämä kaikkein voimakkain ja kaikkein taistelevin Amerikan työväenliikkeen osa on nyt Lewisin ja hiiliparoonien toimesta särjetty kappaleiksi ja jätetty hiiliparoonien armoille.

Nykyinen lamaannus on säälimättä paljastanut ammattiuniobyrokratian surullisen kuuluisan kaavakkeen 'joukkotuo-

tannosta, korkeista palkoista ja alhaisista hinnoista' vakituisen hyvinvoinnin perustana. Miljoonat työläiset ovat työttöminä ja kävelevät epätoivoisina pitkin katuja. Kriisi työväenliikkeessä ja teollisuuslamaannus ovat paljastaneet kaikkien luokkien yhteistoimintojen, plaanien, todellisen tarkoituksen. Ne asettavat todellisessa valossa nähtäville niin **kutsutut voittoihin osallistumisen, työläisten osakkeitten ostamisen, ryhmävakuutuksien, Baltimore and Ohio plaanin, Mitten skiimin ja muut "union-hallinta-yhteistoiminta"-systeemit.** Veturinkuljettajien veljesliiton työväenpankin murskautuminen alkaa avata työläisten silmiä näkemään ammattiuniokapitalismin turmiolliset vaikutukset.

Huolimatta kaikista ammattiuniobyrokratian petoksista alkavat työläiset nousta vastarintaan. Passaicin kutomotyöläisten pitkä taistelu, Haverhillin jalkinetyöläisten lakko, Coloradon kaivostyöläisten taistelu, New Yorkin pukutyöläisten päättäväinen ja luja rintama, New Bedfordin ja Fall Riverin kutomotyöläisten lakkotaistelu ja Pennsylvanian ja Ohion kaivostyöläisten sankarillinen taistelu, jota kaivostyöläiset ovat koko maailmaa vastaan käyneet 16 kuukautta, ovat ensimäisiä voimakkaita merkkejä työväenluokan puolustustaistelusta. Huolimatta kaikesta työläisten harhaanjohtajien sabotaasista alkavat suunnattomat järjestymättömien työläisten joukot järjestyä. Ensimäiset yritykset on tehty järjestää autotyöläisiä. Pukutyöläisiä ja kutomotyöläisiä on järjestetty itsenäisiin unioihin. **Kutomotyöläisten myllykomitealiike, pukutyöläisten työmaa-puheenjohtajaliike ja kaivostyöläisten Pelastakaa Unio liike muodostavat perustan ja keinon näissä teollisuuksissa olevien taistelevien unioitten voiman yhteen kokoomiseksi ja ovat mitä lupaavimpana merkkinä taistelevasta tulevaisuudesta.**

Amerikan Workers(Kommunisti)Puolue käsittää tehtäväkseen mobilisoida työläisten joukot hellittämättömään taisteluun kaikkia kapitalistisen ratsionalismin vaikutuksia vastaan. Työläisten täytyy ymmärtää, että ratsionalisoiminen kapitalistisessa yhteiskunnassa, missä tuotannon välineet ovat yksityisten käsissä, voi ainoastaan jännittää työläisten riistämistä. Ratsionalisoiminen koko yhteiskunnan hyväksi voidaan toteuttaa ainoastaan kommunistisessa yhteiskunnassa, jossa tuotannon välineet ovat koko kansan omaisuutta.

VAATIMUKSET

1. Lyhempi työpäivä. 5 päivän ja 40 tunnin työviikko. Vähintäin 48 tuntia perättäin lepoa seitsemässä päivässä.
2. Taistelkaa korkeitten palkkojen puolesta ja lakkoutukaa palkkojen laskemista vastaan.
3. Taistelkaa työläisten suojelemiseksi kapitalistisen ratsionalisoimisen ja joukkotuotannon teknillisen edistyksen työläisiin nähden kohdistamia pahoja vaikutuksia vastaan. Taistelkaa työn kiihdyttämisjärjestelmää vastaan.
4. Järjestäkää uusia unioita järjestymättömissä teollisuuksissa. Amerikan työväenluokka ei menestyksellisesti voi vastustaa trustien valtaa rakentamatta perusteollisuuksissa työläisten voimakkaita järjestöjä.
5. Hävittäkää komppanian uniot. Poistakaa Baltimore and Ohio ja Mitten plaanit. Kiskokaa juuria myöten irti ammattiuniokapitalismi.
6. Pelastakaa uniot isäntien murhaavalta hyökkäykseltä ja uniobyrokraattien petokselta. Liittäkää ammattiuniot yhteen teollisuusunioiksi. Kansanvaltaistuttakaa ammattiuniot. Nykyinen unioitten mädännäinen johto on ajettava unioista pois.
7. Ammattiuniometoodit yksistään eivät riitä menestyksellisen taistelun käymiseen. Ammattiuniotaistelun lisäksi on käytävä poliittiseen taisteluun.

KAIVOSMIESTEN SANKARILLINEN TAISTELU

Kymmenettuhannet Pennsylvanian ja Ohion kaivosmiehet ovat kietoutuneina katkeraan, epätoivoiseen lakkotaisteluun korkeamman palkan, parempien työehtojen ja järjestymisoikeuden puolesta. Mutta voittaa tämä taistelu, joka tulee vaatimaan kokonaisen sarjan taisteluita työnantajia, hallitusta ja Lewisin byrokratiaa vastaan ja jotka tulevat olemaan kohdistettuja kapitalisteja vastaan ja korkeampien palkkojen ja union työehtojen puolesta — on kaivosmiesten täydelleen saatettava Lewisin byrokratia häviölle ja rakennettava uusi, taisteleva unio kaivosteollisuuteen, sillä Lewis ja hiiliparoonit ovat yhdessä murskanneet United Mine Workers järjestön.

Milloinkaan ei ole käyty sankarillisempaa taistelua kuin mitä parhaillaan käyvät sadattuhannet kaivosmiehet. Ne taistelevat koko kapitalistista maailmaa vastaan. Ne eivät ole vastakkain ainoastaan hiiliparoonien kanssa, jotka ovat likeisessä liitossa rautatieyhtiöitten ja pankkien kanssa ja hallituksen tukemia, mutta hiilenkaivajat ovat sen lisäksi omien johtajiensa pettämiä.

Kaivosteollisuudessa on syvälle käypä kriisi. Teollisuus on järjestymätön. Tuotanto on kaaostilassa. Kukin 7,000:sta kivihiiliyhtiöstä tuottaa niin paljon kuin voi. Markkinoista on murhaava kilpailu käynnissä. Kaivokset kykenevät tänään

tuottamaan kaksi kertaa niin paljon kivihiiltä kuin mitä teollisuudet ja kuluttajat pystyvät käyttämään. Hiiliparoonit sulkevat kaivannon toisensa jälkeen synnyttäen raskasta työttömyyttä. Samaan aikaan saatetaan kaikkialla käytäntöön uusia työtäsäästäviä koneita kärjistäen työttömyystilannetta joka paikassa. Kaivosmiehet pakotetaan lisäämään päivittäistä tuotannonmääräänsä työntekemisen kiihdyttämisen ja työpäivän pidentämisen kautta tehden siten itsensä yhä enenevässä määrässä tarpeettomiksi. **Hiilikaivosten omistajat sanovat, että kivihiiliteollisuuden edessä on seuraava probleemi: joko sen on päästävä eroon liiasta kivihiilestä taikka liioista kaivosmiehistä. Ne ajavat 250,000 kaivosmiestä pois teollisuudesta.**

Hallitus on nykyisessä taistelussa avoimesti paljastanut itsensä hiiliparoonien välikappaleeksi. Se on mobilisoinut kaiken kaivosmiehiä vastaan. Oikeuslaitokset, estetuomiot, kansalliskaartit, valtion kasakkajoukot, tuomarit ja sheriffit ovat hiiliparoonien palveluksessa. Jokaisen kaivosmiehen täytyy nyt selvästi nähdä että hallitus ei ole mitään muuta kuin isäntien järjestö. **Hiiliparoonit itse istuvat hallituksessa.** Rahastonsihteeri Mellon, presidentti Coolidgen hallituskabinetin jäsen, on yksi kaikkein suurimmista osakkeenomistajista kaikkein häikäilemättömimmässä Pittsburgh Coal Companyssä. Pennsylvanian valtion kuvernööri Fisher oli jäsenenä Clearfield Coal Companyn johtokunnassa. Hallituksen virkailijat ovat joko itse isäntiä, taikka heidän palkkalistallaan olevia agentteja. Komppanioitten kauppaloissa käyttävät hiiliparoonit suoranaisesti valtiovaltaa kivihiili- ja rautapoliisien ja pyssyhurttien muodossa. Hiiliparoonit omistavat niissä kaiken — maan, kadut, rakennukset, kaupat. Kuten senaatin tutkijakomitean toimittama tutkimus osottaa, ovat paikalliset tuomarit ja sheriffit kaivosten omistajien palkkalistalla. Senaatin tutkijakomitea itse ei ole mitään muuta kuin sumuverho työläisten pettämiseksi ja kaivosmiesten mielissä harhakäsitteitten luomiseksi. **Kaivosmiehillä ei ole mitään perustuslain takaamia oikeuksia tässä maailman "vapaimmassa" maassa.** Ja sellaisessa yhteistoiminnassa ei voikaan olla mitään todellista kansanvaltaa ja vapautta, jossa muutamat harvat omistavat kaiken ja jossa suuret joukot eivät omista mitään.

Pennsylvanian ja Ohion kymmenettuhannet kaivosmiehet ovat kietoutuneina katkeraan, toivottomaan lakkotaisteluun korkeampien palkkojen, parempien työehtojen ja järjestymisoikeuden puolesta. Mutta voittaa tämä lakko, mikä merkitsee kokonaista sarjaa taisteluita työnantajia, hallitusta ja Lewisin byrokratiaa vastaan ja mikä tulee ohjautumaan kapitalisteja vastaan ja korkeampien palkkojen ja union ehtojen

puolesta — siinä on kaivosmiesten täydelleen saatettava Lewisin byrokratia häviölle ja rakennettava uusi, militanttinen unio kaivosteollisuuteen. Lewisin masiina ei ole mitään muuta kuin isäntien agentti union sisällä. Se on myynyt kaivosmiesten taistelun kivihiiliparooneille ja niitten hallitukselle. Lewisin masiina ei halua että lakkoa voitettaisi. Tuon masiinan koko historia ei ole mitään muuta kuin keskeytymätöntä kaikkien kaivosmiesten taisteluitten pettämistä. Se petti kaivosmiehet 1919, 1922, 1925 ja se on pettänyt ne kaikkein häpeällisimmällä tavalla nykyisessä taistelussa. Lewis ja hiiliparoonit ovat särkeneet United Mine Workers of American.

Lewisin masiinan alaisuudessa ollessaan on United Mine Workers menettänyt piirin toisensa jälkeen. V. 1919 sulki kaivosmiesten lakko 70 % tuotannosta; nykyinen lakko ainoastaan 20 %. Lewisin masiina laiminlöi rikollisesti lakkoon valmistautumisen. Se saboteerasi järjestymättömien järjestämistä. Se on allekirjoittanut yksilöllisiä sopimuksia. Se on pettänyt kansallisen sopimuksen asian. Se on liikkeessä aiheuttanut hajaannuksen ajamalla siitä pois jokaisen, joka haluaa militanttista taistelua. Se katkaisee lakkoavustuksen jokaiselta sellaiselta kaivosmieheltä joka sitä tohtii arvostella. Kansanvallan viimeinenkin varjo on uniosta kiskottu irti. Lewis varasti vaalit. **Lewisin masiina ei ole jäsenistön asettama johto, vaan isäntien avulla ja union jäsenistöä vastaan pystytetty johto.** Kesäkuusta joulukuuhun 1927, aikana jolloin lakossa olevien kaivosmiesten oli tultava toimeen yhden ja kahden dollarin viikottaisella avustuksella, veti Lewis itse palkkana ja persoonallisina kulunkeina $11,093.66!

Kaivosteollisuus on kriisissä. Ratkaistavana on kysymys: Kenenkä on kriisin kustannuksista laskut maksettava? Onko kriisi selvitettävä kivihiiliparoonien vaiko kaivosmiesten kustannuksella? Kaivosmiesten ja koko työväenliikkeen on moninkertaistutettava ponnistuksensa lyödäkseen takaisin isäntien hyökkäys. **Kaivosmiesten taistelun häviäminen olisi häviö koko työväenliikkeelle.**

VAATIMUKSET

1. Lewisin ja koko taantumuksellisen masiinan on mentävä. Jäsenistön on otettava järjestö käsiinsä ja rakennettava siitä taisteleva unio tähän teollisuuteen.
2. Järjestymättömät kaivosmiehet on järjestettävä. Suurta järjestämisrynnäkköä on kiihdytettävä ja voimistutettava.
3. Pennsylvanian ja Ohion lakkoa on tuettava. Vaatikaa

kansallista sopimusta. Taistelkaa palkkojen laskemista vastaan ja Jacksonvillen palkka-asteikon puolesta. Joukkolakkovahdinta taistelumetodina ja estetuomioitten rikkominen milloin ne ovat työläisiä vastaan tähdätyt. Häätämisiä on vastustettava joukolla.

4. Koko työväenliikkeen velvollisuus on järjestää avustusta nälkäänäkeville ja taisteleville kaivosmiehille.

5. Rautateitten työläiset, älkää kuljettako rikkurihiiltä!

SIIRTOMAAT JA IMPERIALISTINEN SOTA

•

Lisääntyvä kilpailu toisten imperialististen valtain kanssa ja raaka taloudellisesti heikompien, takapajuisempien kansojen riistäminen — nämä kaksi piirrettä luonnehtivat Yhdysvaltain imperialismin ulkomaapolitiikan tällä hetkellä.

Wall Streetin dollarit ja merisotilaat ulottavat valtaansa yhä laajemman osan yli maailmasta. Missä ikinä ilmenee vallankumouksellinen nousu, niin siellä on Yhdysvaltain imperialismi saapuvilla valmiina murskaamaan sen. Yhdysvaltain imperialismi on salaliitossa Suur-Britannian kanssa Venäjän vallankumousta vastaan. Se toimii yhdessä Japanin ja Englannin kanssa Kiinan asioihin sekaantumisessa. **Yhdysvaltain imperialismi tuki Suur-Britannian imperialismia häpeällisessä Nankingin politiikassa. Ja nyt se tukee Japania sen ruokottomassa Shantungissa asioitten kulkuun sekaantumisessa. Tämä toiminta sulkee sisäänsä samalla kertaa kasvavan mahdollisuuden yhteentörmäykseen Tyynellämerellä kolmen keskenään kilpailevan johtavan imperialistisen vallan välillä. Yhdysvaltain sotalaivat ja tuhannet merisotilaat ovat parhaillaan Kiinaa "rauhoittamassa" ja Washington myöntää, että amiraali Bristolille on annettu valtuudet kutsua koko Tyynenmeren laivasto Kiinaa vastaan siinä tapauksessa että Yhdysvaltain imperialistinen politiikka sitä vaatii.** Yhdysvaltain imperialismi menee käsikädessä Japanin imperialismin kanssa Chiang Kai-Shekin armeijoita vastaan Shantungissa, mutta samaan aikaan sen edustaja, amiraali Bristol, toimii yhdessä Chiang Kai-Shekin kanssa Sovietti Kantonin murskaamisessa tukahuttaen kaikki Kiinan työläisten ja talonpoikain vallankumoukselliset liikehtimiset. Vallata käsiinsä Kiinan suunnattomat markkinat on kasvavassa määrässä Yhdysvaltain imperialismin tärkeimpänä päämääränä. Puhua Yhdysvalloista Kiinan ystävänä on pelkkää lörpötystä, sen tosiasian rinnalla, että Yhdysvallat tukee Japanin hallintaa Manchuriassa voidakseen sen kautta suojella siellä olevia omia sijoituksiaan.

Yhdysvaltain imperialismin sotilasdiktatuuria toteutetaan häikäilemättömämmin kuin milloinkaan ennen Filippiineillä, Hawaiissa, Porto Ricossa, Panaman kanava-alueella, Neitsytsaarilla, Cubassa, Haitissa, Panamassa ja Liberia on tänään alistettu Yhdysvaltain imperialismin vasallivaltioksi. **Koko Karabian ja Keski-Amerikan tasavaltain itsenäisyys on muuttunut enemmäksi kuin mitä traagillisella farssilla tarkotetaan katsoen niitten kasvavaan Wall Streetin orjuuteen joutumiseen.** Havanan konferenssi, joka kutsuttiin pan-amerikalaisuuden nimessä koolle, oli vain työase Yhdysvaltain imperialismin käsissä. Monroe-oppi, joka kerran palveli puolustuksena Europan valtoja vastaan, on tänään mitä hyökkäävin välikappale koko Amerikan mantereen Yhdysvaltain käsiin valtaamiseksi. Wall Streetin puristus pakotti Mexikon luovuttamaan luonnonöljynsä ja maarikkautensa dollari-imperialismille. Morrown, pankkiiri Morganin palkkalaisen, Yhdysvaltain lähettilääksi Mexikoon nimittäminen paljastaa koko Yhdysvaltain politiikan Latinalaisessa Amerikassa finanssikapitalismin ja suurten liikeyhtymäin politiikaksi. Eversti Lindberghin vale **"hyvän tahdon"** lennot koettivat käyttää Pohjois-Amerikan joukkojen senttimenttaalisia harhakäsityksiä hyväksi valtauksien tekemistä varten Latinalaisessa Amerikassa. Suuret osat Keski- ja Etelä-Amerikan maista on jo alistettu Yhdysvaltain imperialismin puolsiirtomaiksi ja Wall Street ja sen agenttuuri Valkeassa Talossa yrittää muuttaa ne todellisiksi siirtomaiksi.

Yhdysvaltain imperialismin kaikkein häpeällisin teko on sen rosvoussota Nicaraguaa vastaan. Puhuessaan tammik. 10 p. 1927, paljastaa presidentti Coolidge Nicaraguan sodan todellisen tarkotuksen: **"Jos vallankumous Nicaraguassa jatkuu, niin Amerikan sijoitukset ja liike-edut joutuvat vaaraan".** Häpeällinen, verinen ristiretki Nicaraguaa vastaan on kaikkein tyypillisin ja alastomin imperialistinen voittojen nylkemissota mitä vielä milloinkaan ennen on imperialistisen juonittelun tuloksena käyty.

Yhdysvaltain imperialismi toimii yhdessä Britannian imperialismin kanssa Kiinaa, Sovietti-Venäjää, Nicaraguaa vastaan, mutta samaan aikaan on murhaava kilpailu ja kasvava imperialistinen kamppailu maailmanvallasta käynnissä näitten kahden rosvovallan välillä. **Maailmassa on tuskin ainoatakaan kolkkaa, missä ei Yhdysvaltain imperialismin ja Britannian imperialismin välillä olisi käynnissä joko avoin tai peitetty taistelu.** Yhdysvaltain imperialismi murtaa kappaleiksi Britannian Suurvallan ottamalla huolta Canadasta ja Australiasta. Yhdysvaltain imperialismi on menestyksellisesti heittänyt taisteluhansikkaan Suur-Britannian rahalliselle johtaja-ase-

malle. Amerikan ja Suur-Britannian välillä on keskeytymätön raakakumi- ja öljysota käynnissä. Geneven Kolmen Vallan Laivaston Rajotuskonferenssin epäonnistuma ja Amerikan tunnussana "second to none" laivasto (voimakkaampi kuin mikään muu laivasto, ei minkään laivaston jälkeen) osottaa imperialististen vihamielisyyksien sovittamattomuutta. **Nykyisessä Yhdysvaltain yhteistoiminnassa Japanin kanssa Kiinassa on tulevaisuuden yhteentörmäysten idut Tyynellämerellä.**

Sihteeri Kelloggin äskeisen "rauhan hyökkäyksen", tunnuslauseeen: "sota laittomaksi" takana ei ole mitään muuta kuin imperialistien manööveri, jonka tarkotuksena on vastavaikuttaa Soviettien Unionin todellista taistelua vastaan rauhan puolesta. Yhdysvaltain imperialismi pyrkii Kelloggin sopimuksen kautta heikentämään Europan suuria valtoja ja yrittää tehdä tyhjäksi jokaisen Europan vallan yrityksen rakentaa ryhmittymää Yhdysvaltain imperialismia vastaan. Samalla kertaa yrittää Kelloggin sopimus yhdistää kaikki kapitalistiset vallat — ei Kansojen Liiton, vaan Yhdysvaltain imperialismin johdossa — Soviettien Unionia vastaan. Välittämättä kaikista tyhjistä lörpöttelyistä "sodan laittomaksi tekemisestä" kasvavat imperialistiset vihamielisyydet jatkuvasti ja Yhdysvalloissa nousee **kasvava vastustus** Yhdysvaltain hyökkäävää imperialistista politiikkaa vastaan. Kasvava kilpailu Europan kanssa, Europan trustien ja kartellien järjestäminen, tariffikiistat Saksan, Suur-Britannian ja Ranskan kanssa, sotavelkojen kysymys ja Dawes plaani, Tyynenmeren hallinta, kasvava kapinallisuus Latinalaisen Amerikan maissa — kaikki nämä ristiriidat ovat täynnä tulevien imperialististen sotien itiöitä.

Koko Yhdysvaltain imperialismin tämänpäivän politiikka on varustautuneisuuden politiikkaa imperialistisia sotia varten. Koko maa kiiltää pistimistä. Yhdysvalloilla ei milloinkaan ole ollut niin suurta armeijaa ja laivastoa. Mikään muu maa maailmassa ei ole tuhlannut niin paljon laivastoonsa kuin Yhdysvallat. 1926—27 kulutti Japani 119, Britannia 299 ja Yhdysvallat 334 miljoonaa dollaria laivastotarkotuksiin. V. 1928 on Yhdysvaltain menoarvioluovutus tähän mennessä jo noussut laivastoa varten 369:ään miljoonaan dollariin ja armeijaa varten 394:ään miljoonaan dollariin, eli yhteensä 757:n miljoonaan dollariin. Viimeisessä puheessaan kongressille tuli presidentti Coolidge avoimesti ulos kuorestaan suuren laivaston puolesta. Joulukuun 14 p. 1927 esitettiin suuri laivastomenoarvio kongressin edustajahuoneelle, jossa esitettiin ei vähempää kuin 725 miljoonan dollarin luovuttamista laivaston rakentamiseen. Liittohallituksen menot menneistä ja tulevista sodista käsittävät 82 senttiä jokaisesta v. 1927 kulutetusta dollarista. **Arvioidaan, että 1928 kongressi tulee joko suoraan tai epäsuoraan äänestämään noin kaksi biljoonaa dollaria sotilaallisiin tarkoituksiin maalla, merellä ja ilmassa.**

Yhdysvaltain imperialismi tekee mitä huolellisimpia valmistuksia sotaa varten. Työläisten ja työtätekevien farmareitten täytyy tietää, että sodat ovat kiertämättömiä kapitalismin vallitessa. "Pienet" sodat ovat yhtämittaa käynnissä tänäänkin ja suuri imperialistinen maailmansota alkaa jo nyt kangastaa silmäin eteen. Seuraava maailmansota tulee olemaan vieläkin tuhoisampi kuin ensimäinen. Koko maan elämä tulee olemaan sotatarkoituksia varten alistettuna. Koko väestö tullaan mobilisoimaan. Koko maa tullaan muuttamaan suunnattoman suureksi ammuketehtaaksi. Lauseparsi "sodan laittomaksi julistamisesta", lupaukset sodan syttymisen estämisestä pakollisen sovittelun kautta ja Sosialistipuolueen lörpöttely Europan rosvovaltojen Kansojen Liiton kansanvaltaistuttamisesta ovat kaikki tarkotetut vain yhtä päämäärää varten: niitten tarkotuksena on kiskoa työläisjoukkojen huomio pois sodan vaarasta ja todellisesta vallankumouksellisesta taistelusta imperialistisia sotia vastaan. Aseistariisuutuminen on mahdotonta kapitalismin vallitessa. Pakollinen sovittelu on taantumuksellinen utopia ja harhakuvitelma. Proletaarinen vallankumous on ainoa tie ulos nykyisestä tilanteesta.

VAATIMUKSET

1. Ei miestäkään, ei ainoatakaan tykkiä, ei senttiäkään imperialistiseen armeijaan ja laivastoon. Amerikan merisotilaat Nicaraguassa ja Kiinassa menkää Nicaraguan ja Kiinan vallankumouksellisien puolelle!
2. Alas imperialistinen sota Nicaraguaa vastaan. Saattakaa Wall Streetin sota Nicaraguaa vastaan häviölle! Nicaraguaan lähetettyjen merisotilaitten on kieltäydyttävä taistelemasta Nicaraguan vapausarmeijaa vastaan.
3. Yhdysvaltain kaikki sotajoukot on poistettava Latinalaisesta Amerikasta ja Tyynenmeren siirtomaista. Yhdysvaltain sotalaivat ja merisotilaat on heti poistettava Kiinasta. Yhdysvaltain imperialismin tukemilta ja rahastamilta nukkehallituksilta, sellaisilta kuin Venezuelan Gomezilta, Perun Leguialta ja Chilen Abanezilta on vedettävä kannatus pois.
4. Amerikan kaikille siirtomaille ja puolsiirtomaille on heti annettava riippumattomuus.
5. Kädet irti Mexikosta.
6. Yhdysvaltain tullihallinta ja raha-asiain kontrolli, eli

"ylivalvonta", on poistettava Latinalaisesta Amerikasta.

7. Kaikkien Yhdysvaltain ekstraterritoriaalisten etuoikeuksien poistaminen Aasiassa, Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa.

8. Nykyinen palkka-armeija, palkkalaivasto ja valtion miliisi on poistettava ja on taisteltava työläisten miliisin luomisen puolesta. Sotilaitten ja merisotilaitten on saatava valita upseerinsa. Sotavoimain jäsenillä tulee olla täysi oikeus äänestämiseen ja julkisen viran käsissään pitämiseen.

9. Taistelkaa sen puolesta, että koko inhottava imperialististen "sopimusten" systeemi on poistettava. Alas Dawes-suunnitelma! Kaikki viimeisen maailmansodan sotavelat on julistettava mitättömiksi. Maailmanoikeudesta on heti erottava ja kieltäydyttävä liittymästä Kansojenliittoon.

SOVIETTIEN UNIONIN PUOLUSTAMINEN

Koko maailma on kapitalistisen hallinnan alaisuudessa. Sosialistinen Sovietti Unionin Tasavalta on ainoa maa maailmassa, jossa on työläisten ja farmareitten hallitus. PELKÄSTÄÄN SOVIETTIEN UNIONIN OLEMASSAOLO ON PARHAANA TODISTUKSENA SIITÄ, ETTÄ ON MAHDOLLISTA KUKISTAA KAPITALISTINEN JÄRJESTELMÄ JA VAPAUTTAA TYÖVÄENLUOKKA! Neuvostoliiton esimerkki osottaa, että sosialismi ei ole pelkkä unelma. Se on todellisuus — ja todellisuus, joka kangastaa suurena ihmiskunnan historiassa — että Venäjän työläisten johdolla 150-miljoonainen kansa, ei vähempää kuin kuudesosa maapallon pinta-alasta, on kyennyt vapauttamaan itsensä kapitalismin ikeestä ja perustamaan työläisten tasavallan, joka on pysynyt vallassa yli kymmenen vuoden ajan kaikista kapitalistisen maailman yrityksistä huolimatta kukistaa se. Tämä Sovietti-hallitusmuoto käsittää ainoan todellisen demokratian suunnattomalle kansan enemmistölle, työtätekeville joukoille."

Kapitalistiset maat panevat käytäntöön häikäilemätöntä ratsionalisointia työläisten kustannuksella. **Ainoastaan Soviettien Unioni panee toimeen sosialistista ratsionalisointia koko kansan hyväksi.** Soviettien Unionin proletariaatin diktatuuri teki kapitalistit ja suuret maanomistajat omaisuudettomiksi. Työläiset kontrolloivat siellä teollisuudet. Työtätekevät farmarit saivat siellä suurten maanomistajien maat. Sovietti-Venäjä rakentaa nyt sosialismia ja ottaa ensimäisiä askeleitaan kohden korkeampaa, kollektiivista maanviljelyksen tyyppiä. **Sovietti-Venäjällä on voimassa mitä täydellisin työväen suojelusjärjestelmä ja yhteiskunnallinen vakuutus.** Yksi

proletaarisen vallankumouksen ensimäisiä tehtäviä oli saattaa käytäntöön 8-tunnin työpäivä ja Sovietti-Tasavallan olemassaolon kymmenentenä vuosipäivänä Soviettihallitus pani voimaan 7-tunnin työpäivän. Samaan aikaan kun meidän maamme oikeuslaitokset ja hallitus murskaavat perustuslain nimessä unioita, kuuluu Soviettien Unionin Työväenlain pykälä, jota kirjaimelleen toteutetaan, seuraavasti:

"Soviettien Unionin perustuslain 16:nnen kohdan mukaan tulee kaikkien valtion elimien antaa teollisuusunioille ja niitten järjestöille kaikkea mahdollista apua, saattaa niitten käytettäväksi täydelleen kalustettuja rakennuksia Työn Palatseiksi ja ammattiunioitten kokoushuoneiksi; periä alennettuja maksuja yleisestä palveluksesta, kuten postin kuljetuksesta, sähkösanomista, puhelimista, rautatiekuljetuksesta, lähetyskustannuksista, j. n. e."

Sosialistista Soviettien Unionia vastaan on olemassa pahaenteinen, kaikkien kapitalististen valtain salaliitto. Suur-Britannia on tämän yhtymän johtaja, mutta Yhdysvaltain hallitus ottaa siihen aktiivisesti osaa. Yhdysvaltain hallitus kieltäytyy tunnustamasta Soviettihallitusta, se kieltäytyy tunnustamasta yhden, maailman kaikkein voimakkaimman maan itse olemassaoloa siitä ainoasta syystä, että työläiset, eivätkä kapitalistit, johtavat tuota maata. Yhdysvaltain hallitus ja sen virkailijat käyttävät hyväkseen jokaista tilaisuutta taistellakseen Soviettien Unionia vastaan. Lähettiläs Herrickin häpeällinen selostus Pariisissa, Amerikan lainat Puolalle ja Suomelle tarkotuksella rahastaa niitten soviettivastaista politiikkaa ja kieltäytyminen ottamasta vastaan kultaharkkolähetykset, jotka oli lähetetty Yhdysvaltoihin, ovat vakuuttavia todisteita Yhdysvaltain imperialismin vihamielisestä politiikasta Neuvostoliittoa vastaan.

Soviettien Unioni on ainoa valta maailmassa, joka on pienentänyt sotilaallisia voimiaan. Se teki historiallisen esityksensä kansainväliselle konferenssille Genevessä kaikkien maitten heti toimitettavasta ja täydellisestä aseistariisuutumisesta. Kapitalistiset hallitukset kieltäytyivät hyväksymästä Soviettien Unionin esitystä, sillä koko kapitalismin luonne on hyökkäystä, sortoa ja sotaa. Kaikki kapitalistiset armeijat ovat työväenluokan verivihollisia, mutta Soviettien Unionin työläisten ja talonpoikain Punainen Armeija on koko maailman työväenluokan puolustaja. **Kaikkien maitten työväenluokkien solidaarisuuden täytyy olla maailman ainoan Työläisten Tasavallan puolella.**

VAATIMUKSET

1. Puolustakaa Soviettien Unionin Sosialistista Tasavaltaa, kaikkien maitten työväenluokkien asian puolesta taistelijaa kapitalististen valtain salaliittoja vastaan.
2. Yhdysvaltain hallituksen on heti tunnustettava Soviettihallitus.
3. Kauppaa Soviettien Unionin Sosialistisen Tasavallan kanssa on edistettävä myöntämällä liittohallituksen taholta kylliksi luottoa keinona Yhdysvaltain teollisuuksien elvyttämiseksi ja työn antamiseksi työttömille.
4. Amerikan ja Neuvostoliiton työväenluokan kesken on perustettava välittömät yhteydet.

KAPITALISTINEN DEMOKRATIA JA LAKONRIKKURI-HALLITUS

Monet työläiset vaalivat itsessään harhakäsitystä sen suhteen, onko heille mahdollista saavuttaa vapautensa kapitalismin sorrosta ja riistosta valitsemalla enemmistö lainlaatijakunnan jäsenistä ja kapitalistisen hallituksen toimeenpanevista virkailijoista. American Federation of Labor ja Sosialistipuolue ovat apuna tällaisten vaarallisten ja tuloksettomien harhakäsitysten ylläpitämisessä. Sosialistipuolueen kansallinen platformu selittää esimerkiksi: **"Äänestyslapun älykkään käyttämisen, ja jos tarve vaatii teollisuudellisen toiminnan kautta, voidaan kaikkinainen luokkajakautuminen ja luokkahallinta poistaa".** Kommunistien tärkeimpiä velvollisuuksia on hävittää sellaiset harhakäsitykset ja paljastaa kaikki nämä keltaiset sosialistit työläisten harhaanjohtajina jotka auttavat harhakäsitysten työläisissä luomista. Nykyinen hallitus on kapitalistinen hallitus. Sitä ei voida muuttaa työväenluokan hallitukseksi ja sen yksinomaisena tarkotuksena on puolustaa yksityisen omaisuuden etuja ja sortaa työläisiä, työtätekeviä farmareita, neekereitten joukkoja ja siirtomaitten kansoja.

Yhdysvaltain perustuslain laativat v. 1787:n pankkiirit, suurmaanomistajat ja rikkaat kauppiaat myönnetysti työtätekeviä joukkoja vastaan. Madison, "Perustuslain isä", esitti tämän seikan seuraavasti: **"Hallituksen tulisi puolustaa äveriäitten vähemmistön etuja enemmistöä vastaan."** On harhakuva ajatella, että Yhdysvaltain kansan enemmistö voisi perustuslakia muuttaa. Neljänkymmenenkahdeksan valtiomme lukumäärän kolmen-neljäsosan lainlaatijakuntien jäsenten kahden kolmasosan enemmistö tarvitaan panemaan alulle jokaista liikettä, jonka tarkotuksena on tehdä lisäesityksiä perustuslakiin. Tällä pohjalla yksi neljäsosa valtioistamme, jotka saattavat olla kaikkein pienimmät ja joissa saattaa asua ainoastaan yksi neljästoista osa väkiluvustamme, saattaa estää minkä tahansa muutoksen meidän niinkutsutussa "kansanvaltaisessa" perustuslaissamme.

Perustuslaki sisältää kokonaisen sarjan huonoon huutoon tulleita "jarruja ja tasottajia", joitten yksinomainen tarkotus on saattaa mahdottomaksi enemmistölle, joka on vihamielinen valtaluokalle, tehdä tahtonsa vaikuttavaksi. Kongressin edustajahuoneen jäsenet valitaan joka toinen vuosi, presidentti joka neljäs vuosi ja senaatin jäsenet joka kuudes vuosi, joten täydellinen muutos hallituksessa voidaan saada aikaan ainoastaan vaalien kautta, jotka hajaantuvat kuuden vuoden osalle. Vaalit eivät tapahdu samaan aikaan, sillä meidän perustuslakimme isät halusivat antaa tilaisuuden jokaisen joukkotyytymättömyyden "jäähtymiselle", mikä mahdollisesti tulee ilmaantumaan vaaleissa. Senaatilla on eittoamisoikeus edustajahuoneen päätöksien ylitse. Erikoisena "villinä" perustuslain pelissä on erikoissäädös, minkä mukaan vastavalittu kongressi ei voi kokoontua istuntoon ennenkuin kolmetoista kuukautta sen jälkeen kun se on tullut valituksi, antaen siten hyljätylle kongressille mahdollisuuden linnoittaa tahtoaan uudella lainlaadinnalla. Presidentti voi eitota kummankin kongressin huoneen päätökset ja kongressin edustajahuoneen, senaatin ja vielä presidentin päällyskerroksena ja yläpuolella on ylioikeus, joka saattaa julistaa mitättömäksi lakeja, jotka kaikki kolme laitosta yhdessä ovat laatineet, julistamalla nämä lait perustuslakivastaisiksi.

Vain vähemmistö äänestyskelpoisista ihmisistä ottaa osaa äänestyksiin ja suurilta äänestysijässä olevilta väestön osilta on riistetty äänioikeus. Etelän 5.7 miljoonaa äänestysijässä olevaa neekeriä on tänään yhtäläisesti vailla äänioikeutta kuin kaikkein pimeimpien kahleorjuuden päivinä. 6.3 miljoonaa ulkomailla syntynyttä, kansalaistuttamatonta, äänestysijässä olevaa työläistä on vailla äänioikeutta siksi, että ne ovat "ulkomaalaisia". Äänioikeudettomiksi tehdyt neekerit ja ulkomailla syntyneet työläiset käsittävät noin 20 % äänestysijässä olevasta väestöstä. Nuoriso 18—21-ikävuosien väliltä on kokonaan riistetty äänioikeudettomaksi. Sadattuhannet kuljeksivat työläiset, jotka eivät voi täyttää asumisajan pituutta koskevia säädöksiä, niiltä myöskin on riistetty heidän alkeellisimmatkin poliittiset oikeutensa.

Kaksois-puolue-järjestelmä, joka etelässä todellisuudessa on yksi-puolue-järjestelmä, on taaskin yksi Amerikan "demokratian" tukipylväitä, sillä se estää työväenluokan ja työtä-

tekevien farmareitten luokan suuren enemmistön irtautumasta suurliikkeitten puolueista.

Vaalit ovat hyvin kalliita tässä maassa. Vaalitaistelurahastot ovat suunnattomia. Ne nousevat miljooniin dollareihin ja suurliikkeitten yhtymät pystyvät ostamaan itselleen niin monta ja niin korkeata virkapaikkaa kuin vain itse haluavat. Toisaalta työväenluokan puolueet, jotka nojaavat yksinomaan riistettyjen työläisten ja farmareitten kannatukseen, ovat köyhiä, eivätkä kykene kilpailemaan rikkaitten kapitalististen puolueitten kanssa.

Suurliikkeet kontrolloivat tuhansia **sanomalehtiä.** Kolmetoista miljoonaa numeroa myrkyllistä kapitalistista propagandaa täyttää joka päivä joukkojen ajatusmaailman. Suurliikeyhtymillä on monopooli kouluihin, kirkkoihin, elävienkuvien teattereihin, radioon ja koko propagandaan ja agitatsionikoneistoon.

Ja kun kaikista esteistä ja suojamuureista huolimatta jotkut työväenluokan äänillä valitut edustajat pääsevät kapitalististen lainlaatijakuntien jäsenyyteen, estävät suurliikeyhtymät heidät suorittamasta tehtäviään yksinkertaisesti vain potkaisemalla heidät ulos. Näin tapahtui Clevelandin sosialistisiin kaupungin valtuuskunnan jäseniin nähden siksi, että he protesteerasivat imperialistista sotaa vastaan. Sama toimitus uudistettiin New Yorkin valtion sosialistisiin lainlaatijakunnan jäseniin nähden sodan aikana.

Loruilla tällaisten olosuhteitten vallitessa "kansanvallasta" on pelkkää tekopyhyyttä ja tietoista työväenluokan pettämistä. **Nykyinen suurliikkeitten demokratia Yhdysvalloissa ei todellisuudessa ole mitään muuta kuin kapitalistien diktatuuria.** V. 1928:n Sosialistipuolueen ohjelma, joka hyväksyy nykyisen perustuslain perustaksi ja vaatii ainoastaan "perustuslain uudenaikaistuttamista", hyväksyy sen kautta nykyisen kapitalistisen valtion ja työväenluokan sortamisen jatkamisen.

Ja jos jotakin sellaista on olemassa, jota suurliike ei voi ajaa läpi "perustuslaillisin" keinoin, tekee se sen arvelematta ja häikäilemättä **perustuslaittomin** keinoin. Mädännäisyys on erottamaton osa kapitalistisesta hallituksesta. Maailmassa on harvoja maita, jotka pystyvät asettamaan näytteille siinä määrin mädännäisyydestä rikkaan hallituksen kuvaa kuin Yhdysvallat. Teapot Domen skandaali, Sinclair-Burns juttu, Daughertyn ja toisten Harding-Coolidge kabinetin jäsenten likaiset kaupat, ja republikaanisen Hooverin ja demokraattisen Al Smithin vaalitaistelurahastot, ovat ainoastaan muutamia esimerkkejä meidän johtavien politikoitsijoittemme kaupan olemisesta. Ja jos joku niistä joutuukin kiinni itse teossa, niin ovathan vielä tuomarit ja käsinpoimitut valamiehistöt jäljellä heitä pelastamassa. On jo muuttunut sananparreksi, ettei ainotakaan rikasta miestä vielä ole tässä maassa tuomittu.

Demokratia, mädännäisyys ja avoin voima ja väkivalta ovat kapitalistisen diktatuurin päämetoodit. Hallitus estetuomioitten kautta, kotitarkastuksia ja maastakarkoituksia, kuritushuonetta poliittisille vangeille, sotajoukot lakkoja murskaamassa, tekaistuilla syytöksillä tuomitseminen (frame-up) ja lynchaukset — nämä ovat todellisuutta kirjottamattomassa perustuslaissa. Tänään on enemmän kuin milloinkaan ennen totta se mitä George Washington, Yhdysvaltain ensimäinen presidentti, sanoi: "Hallitus ei ole mikään järkisyy; se ei ole mitään kaunopuheisuutta — — — se on väkivaltaa".

Imperialismin keralla on hallituksesta kasvanut keskittyneisyyden mammottihirviö. **Maallamme ei milloinkaan ole ollut sellaista huikeata hallitusaparaattia kuin nyt.** V. 1884 oli federaalisten siviilivirkailijoitten lukumäärä ainoastaan 13,780; v. 1912 oli tuo lukumäärä kohonnut 278,000:een; kun se tänään on (ottamatta lukuun armeijan ja laivaston voimia) ei vähempää kuin 559,138 henkilöä käsittävä. Hallitusvirkailijoitten lukumäärä nousee tänään — federaaliset, valtion ja paikallisvirkailijat lukuun otettuina — koko maa lukuun otettuna kolmen miljoonan henkilön kokonaislukumäärään. Tämä **byrokratian jättiläisaparaatti on kokonaan kapitalistien käsissä. Trustiutunut pääoma ja hallitus ovat täydellisesti sulaneet yhteen.** Suurliikemaailman johtajilla — Hoover, tehokkuusekspertti; Mellon, maan rikkain mies; Dawes, pankkiiri; Morrow, Morganin juoksupoika; Hughes, Standard Oilista; Coolidge, lakonrikkoja; Fall ja Daugherty, öljymagnaattien palkkalaiset — on, taikka niillä on ollut paikkansa hallituksessa. Hallitusvaltaa keskitetään yhä enemmän ja enemmän hallituksen toimeenpaneviin- ja oikeusdepartementteihin valittujen lainlaadinnallisten laitosten kustannuksella. **Presidentti ennen kaikkea on hankkinut käsiinsä miltei rajattoman vallan.** Hänellä on käsissään varojen eri tarkoituksiin jakelemisen kontrolli, hän kontrolloi tullitariffeja, hänen käsissään on maan ulkopolitiikka ja hän päättää sodan ja rauhan kysymyksistä. **Maailman "vapaimman" demokratian todellinen muoto on tänään perustuslakia vailla oleva monarkia.**

Taistellessaan vapautuksensa puolesta ja työväenluokan poliittisesta järjestämisestä taisteluun vallasta valmistaudutaessa, ei työväenluokka voi "ottaa haltuunsa" nykyistä hallitusaparaattia. Proletaarinen vallankumous tulee hävittämään tämän aparaatin ja rakentamaan omansa, joka perustuu tehtaisiin tuotantoyksikköinä, eikä maa-alueellisiin kongressionaalipiireihin. Työväenluokan valtion hallintomuoto tulee olemaan työläisten neuvostot, jotka eivät tule toimimaan "puhepajoina",

vaan työskentelyeliminä, jotka yhdistävät lakiasäätävän ja toimeenpanevan vallan.

VAATIMUKSET

1. Hallitseminen estetuomioitten kautta poistettava.
2. Vartijoitten, pyssyhurttien, deputysheriffien, miliisin ja federaalisten sotajoukkojen käyttö työtaisteluissa on kiellettävä.
3. Rajoittamaton oikeus järjestymiseen, lakkoutumiseen ja lakkovartioimiseen. Rajoittamaton puhe-, paino- ja kokoontumisvapaus työväenluokalle.
4. Senaatti, ylioikeus ja presidentin eittoamisoikeus on poistettava.
5. Tuomareita ei tule nimittää. Ne on alistettava työläisten valittaviksi ja niitten tulee olla joka hetki erotettavissa. Lainopillinen avustus on oltava maksuista vapaata. kaikille palkkatyöläisille.
6. Äänioikeus kaikille ulkomailla syntyneille työläisille ja kuljeksiville työläisille, jotka ovat täyttäneet 18 ikävuotta. Neekereitten äänioikeus on pantava käytäntöön.
7. Syndikalistivastaiset lait ja vakoilulaki kumottava.
8. Kaikki teollisuus-oikeuslait on peruutettava.
9. Kaikki salaiset työläisvastaiset järjestöt on poistettava.
10. Elokuvien, teattereitten ja radiosensuuri on poistettava.
11. Kaikki poliittiset vangit on heti vapautettava.

LABOR PARTY

Tässä maassa on käynnissä monta lakkoa ja työtaistelua, mutta täällä ei ole ainoatakaan työväenluokan poliittista joukkopuoluetta, joka tänään voisi koota lippunsa alle miljoonat palkkatyöläiset. Amerika on ainoa korkealle kehittynyt teollisuusmaa tänään, jossa työväenluokan suuri joukko ei vielä ole poliittisesti itsenäinen. ON MITÄ TÄRKEIN VÄLTTÄMÄTTÖMYYS, ETTÄ TYÖLÄISTEN SUURET JOUKOT YMMÄRTÄISIVÄT, ETTÄ TALOUDELLISTA TAISTELUA ON TÄYDENNETTÄVÄ POLIITTISELLA TAISTELULLA. Ilman taloudellisia taisteluita, rakentamatta unioita ja käymättä lakkotaisteluita, olisivat työläiset kykenemättömiä korjaamaan elinehtojaan, lyhentämään työpäiväänsä ja kohottamaan palkkaansa. Mutta mitään pysyväisiä voittoja ei voida saavuttaa pelkästään taloudellisen taistelun kautta. Kaikkivoipa isäntien hallitus pystyy halvauttamaan kaikkein voimakkaimmankin union sotajoukoillaan ja estetuomioillaan. Työläisiltä saatetaan ryöstää yksinpä menestyksellisen lakkotaistelun hedelmätkin, sillä lisääntyvät elinkustannukset pystyvät tekemään tyhjiksi korkeammat palkat. PELKKÄ TALOUDELLINEN TAISTELU EI VOI VAPAUTTAA TYÖLÄISIÄ RIISTOSTA JA SORROSTA. Poliittinen taistelu on myöskin välttämätöntä. Mutta sen tulee olla poliittista taistelua työväenluokan etujen puolesta, jota käyvät työväenluokan poliittiset järjestöt. Monet työläiset ottavat osaa poliittiseen taisteluun isäntiensä puolella. Tänään työläisten enemmistö — yksinpä ne, jotka taloudellisesti ammattiunioissaan ja lakkojensa kautta taistelevat isäntiä vastaan — kannattaa samojen isäntien poliittisia puolueita, nimittäin republikaanista ja demokraattista puoluetta. Tämä on tuhoisa virhe, sillä se merkitsee sitä, että työläiset itse auttavat kapitalisteja pitämään käsissään otetta, jonka ne ovat saaneet valtiovaltaan. **Ne työläiset, jotka yhä edelleen jäävät Republikaani ja Demokraattipuolueitten leiriin, auttavat kapitalisteja tulemaan oikeuslaitosten isänniksi, jotta ne voisivat käyttää estetuomioita ja aseellisia joukkoja murskaamaan ammattiunioita ja halvaamaan työläisten lakkoliikkeitä.**

Työläiset ovat tehneet monta yritystä yhdistää ammattiunionsa ja muut työväenjärjestönsä Labor Partyyn. Joissakin paikoin ovat nyt Farmer-Labor puolueet olemassa. WORKERS (KOMMUNISTI) PUOLUE tukee sellaisten Labor puolueitten muodostamista, jotka perustuvat ammattiunioihin ja toisiin työväenluokan järjestöihin ja liiton puolesta Labor Partyn ja riistettyjen farmareitten välillä yhteisen poliittisen taistelun käymiseksi kapitalismia vastaan. Se on valmis ottamaan osaa sellaisten työväenpuolueitten muodostamiseen, sillä se käsittää sen **ensimäiseksi ratkaisevaksi askeleeksi kohden työväenluokan itsenäistä poliittista toimintaa,** ensimäiseksi työläisten askeleeksi tarkotuksella murtautua eroon isäntiensä poliittisista puolueista. Samalla kertaa pitää Kommunistipuolue velvollisuutenaan avoimesti sanoa työläisille, että Labor Partyllä on rajoittuneisuutensa ja että se ei tule kykenemään johtamaan työläisiä niitten lopullisessa taistelussa vapautuksensa puolesta. Ainoastaan Kommunistipuolue voi sen tehdä. Ainoastaan Kommunistipuolueen johdolla voi Amerikan työväenluokka vapauttaa itsensä kapitalistisen riiston ja sorron kaksoisikeestä.

Työläisten eduksi on ottaa osaa kaikkiin vaalitaisteluihin. **On välttämätöntä taistella työläisten valitsemisen puolesta kaikkiin** erilaisiin lainlaadinnallisiin elimiin. On tarpeellista asettaa työläisiä ehdokkaiksi erilaisiin julkisiin tehtäviin. **Mutta on vaarallinen harhakuva ajatella, että työläiset voivat saada vallan käsiinsä valitsemalla enemmän ja**

enemmän jäseniä kongressiin, taikka toimeenpaneviksi virkailijoiksi. Työläiset eivät milloinkaan voi vallata valtaa käsiinsä yksistään äänestysuurnan kautta. Vain vallankumouksen kautta saattaa työväenluokka heilauttaa itsensä valtaan. Kaikkein tärkein vaalitaisteluun osaaottamisen päämäärä on mobilisoida työväen joukot taisteluun isäntiä vastaan. Päähyöty edustajien saamisesta lainlaadinnallisiin elimiin on julkisen puhujalavan saamisessa työväenluokan asialle, josta on mahdollista paljastaa isäntien toimenpiteet ja nostattaa työväenjoukkojen militanttisuutta. Työläisten täytyy tietää, että poliittinen taistelu on paljoa laajempi kuin yksistään vaalitaistelu. Niitten on käsitettävä, että poliittinen taistelu on työväenluokan eduksi ainoastaan siinä tapauksessa, että sitä käydään poliittisesti itsenäisen työväenluokan puolueen muodossa. American Federation of Laborin pahamaineinen "puolueettomuus" politiikka, joka kehottaa työläisiä "rankaisemaan vihollisiaan ja palkitsemaan ystäviään" kapitalistisissa puolueissa ja itse kapitalismin keskellä, on työläisten asian pettämistä isäntien hyväksi. Sosialistipuolueen politiikka, joka lupaa työläisille, että ne voivat päästä valtaan, poistaa luokat ja kontrolloida teollisuuksia "äänestyslapun älykkään käyttämisen kautta", on yhtälailla työväenluokan perusasian pettämistä. I.W.W., joka rajottuu yksistään "teollisuustoimintaan" siksi, että se pelkää, että poliittisen toiminnan kautta se tulee menettämään vallankumouksellisen täydellisyytensä, on todellisuudessa muuttunut lahkolaiseksi ja taantumukselliseksi järjestöksi.

VAATIMUKSET:

1. Työväenluokan itsenäinen poliittinen toiminta, Labor Partyn muodostaminen kansallisessa, valtioita käsittävässä ja paikallisessa asteikossa.
2. Todellisen Labor Partyn tulee perustua ammattiunioihin ja muihin työläisten järjestöihin ja järjestymättömien työläisten tehdas, mylly- ja kaivoskomiteoihin. Todellisen Labor Partyn tulee sulkea piiristään pois kaikki suur- ja pikkuliike-elämän politikoitsijat ja sen tulee sulkea sisäänsä ilman loukkausta todellisena federatiivisena elimenä kaikki työväenluokan osat, jotka tunnustavat luokkataistelun yleiset periaatteet ja ovat valmiita taistelemaan työläisten ja riistettyjen farmareitten puolesta.
3. Me sanomme jokaiselle työläiselle: Liitä ammattiuniosi Labor Partyyn ja liity itse Workers (Kommunisti) Puolueeseen.

YHTEISKUNNALLINEN LAINLAADINTA

Tässä maassa on tuskin minkäänlaista työläisten suojelusta ja vielä vähemmän yhteiskunnallista vakuutusta. TYÖLÄISTEN SUOJELUKSEN TARKOTUKSENA ON VARJELLA TYÖLÄISIÄ TUOTANNON VAHINGOLLISIA OLOSUHTEITA VASTAAN. Yhdysvaltain hallituksen päämääränä on tänään suojella kapitalisteja ammattiuniojärjestöjen "vahingollisia" vaikutuksia vastaan. American Federation of Labor ahtaine ammattisuhtautumisineen jokaista yhteiskunnallista lainlaadintaa vastaan ja Sosialistipuolue parlamenttaarisine idioottimaisuuksineen jakavat kapitalistien kanssa vastuunalaisuuden tästä täydellisestä yhteiskunnallisen lainlaadinnan puutteesta. Työläisten täytyy ymmärtää, että yhteiskunnallinen lainlaadinta voidaan saada aikaan ainoastaan sivutuotteena vallankumouksellisesta taistelun käymisestä. Ei ole olemassa mitään lakia, joka asettaisi maksimimäärän työpäivän pituudelle, taikka ylityötä vastaan. Mitään lakia ei ole olemassa joka takaisi viikottaisen levon työläisille. Mitään laillisia vuosittaisia juhlapäiviä ei ole taattu palkkatyöläisille. Sangen harvoja pakollisia sääntöjä on olemassa, taikka pakotetaan käytännössä noudattamaan työläisten turvallisuudeksi taikka terveydellisiä seikkoja silmällä pitäen. Työtarkastus on tehotonta. AMERIKA ON JOHTAVA MAA MAAILMASSA TEOLLISUUSTAPATURMIEN ALALLA. — Teollisuudessa tapahtuu vuosittain 25,000 kuolettavaa tapaturmaa ja 2½ miljoonaa tapaturmaa, jotka aiheuttavat tilapäistä työhön kykenemättömyyttä. V. 1927 oli mieshukka kaivantoalan taistelukentillä 2,224. Yksistään New Yorkin valtiossa oli 1926—1927 teräsrakennusalalla 21,606 tapaturmaa, jotka vaativat korvauksen suorittamista. Metallikaivantojen alalla oli 2,865 tapaturmaa jokaista 10,000 työläistä kohden. Toisin sanoen yksi työläinen jokaisesta neljästä joutui tapaturman uhriksi.

Yhdysvalloissa ei ole minkäänlaista yhteiskunnallista vakuutusta, joka olisi tämän nimen arvoinen. Mitään huolta ei oteta työttömistä, sairaista, vanhoista, invaliideista, enempää kuin raajarikkoutuneistakaan. Mitään avustusta ei anneta kuolleitten työläisten perheille. Tämän tilalla ovat ainoastaan veljesyhdistysten vapaaehtoiset järjestöt. Jotkut ammattiuniot yrittävät rakentaa jonkinlaisia vakuutusskiimejä. Kaikki nämä pikkuasteen järjestöt ovat hyvin rajotettuja vaikutukseltaan ja merkitsevät lisätaakkaa työläisille. Työnantajien ryhmävakuutus merkitsee työläisten jonkun vissin korporatsioonin orjiksi tekemistä. Yksityiset vakuutuskorporatsionit

nylkevät työtätekeviä joukkoja. Amerikan työväenluokan elämässä on yleinen turvallisuuden puute. Mikään muu työläinen ei käy vanhaksi niin nopeasti kuin amerikalainen työläinen. Työnteon kiihdytys ja työntekijäin suojeluksen puute ajaa häntä ennenaikaiseen vanhuuteen. Kymmenet myrkyt, äärimmäinen kuumuus, kosteus ja pöly ja puhtaus- ja terveysvälineitten puute ruhjovat raatajien terveyden.

Työväensuojeluksen ja yhteiskunnallisen vakuutuksen puute Yhdysvalloissa, maailman rikkaimmassa kapitalistisessa maassa, saatetaan julkeaan valoon **vertailemalla tätä puutetta Soviettien Unionin Työläisten Tasavallan oloihin.** Sovietti Venäjän Sosialistisessa Tasavallassa on mitä täydellisin työläisten suojeluksen ja yhteiskunnallisen vakuutuksen järjestelmä voimassa. Sen yhteiskunnallinen vakuutus takaa työläisille seuraavat etuisuudet: korvausta tilapäisestä työkyvyttömyydestä; korvausta lapsen synnyttämisestä, lapsen hoitoa, vakuutetun henkilön ja hänen perheensä jäsenten hautauksen kuolemantapauksissa; eläkkeen leskille; vakinaisesta työkyvyttömyydestä vakinaista korvausta; eläkkeen perheelle siinä tapauksessa että perheen elättäjä kuolee; työttömyysvakuutuksen; lepokotien ylläpitämisen, sanatorioita ja terveyskoteja työläisille; maksuista vapaata lääketieteellistä apua.

Neuvostoliitossa kaikkinainen yhteiskunnallinen vakuutus on työläisten hallinnan alaisuudessa ja niitä pidetään yllä valtion kustannuksella. Tehtaitten tarkastus ja kaikkinaiset valtion työnsuojelusorgaanit ovat ammattiunioitten suoranaisen kontrollin alaisuudessa. Pakollinen vuosittainen loma täydellä palkalla on taattu. 7-tunnin työpäivä on taattu lain kautta. Laki kieltää järjestelmällisen ylityön. On olemassa lainmukainen viikottainen 42 tunnin lepo. Erikoissuojelus naisille ja lapsille on teollisuudessa saatettu voimaan. Perusteelliset terveys- ja suojelusvälineet on asetettu jokaiseen teollisuuslaitokseen.

On olemassa koko maailmanlaajuinen eroavaisuus Amerikan Yhdysvaltain työväen suojeluksen ja yhteiskunnallisen vakuutuksen puutteen ja Sosialistisen Venäjän Yhdysvaltojen mitä täydellisimmän työväen suojeluksen ja yhteiskunnallisen vakuutusjärjestelmän välillä — **erotus kapitalistisen maan ja sosialistisen maan välillä.**

VAATIMUKSET

1. Federaalinen laki yhteiskunnallista vakuutusta varten sairaus-, tapaturma-, vanhuus- ja työttömyystapauksien varalle kaikille palkkatyöläisille. Kaikkien yhteiskunnallisten vakuutustoimenpiteitten hallinnan tulee olla työläisten käsissä.

Valtion ja työnantajien on kannettava näistä koituvat kustannukset.

2. Federaalinen laki 40-tunnin ja 5-päivän työviikon täytäntöönpanemiseksi ja kaiken ylityön kieltämiseksi. Lain on säädettävä 6-tunnin työpäivä erikoisen vaarallisissa teollisuuksissa. Heti laadittava federaalinen laki joka säätää 48-tunnin yhtämittaisen levon viikossa jokaiselle palkkatyöläiselle.

3. Federaalinen laki pakollisia sääntöjä ja teknillisiä välineitä varten työläisten turvallisuudeksi ja terveyden hyväksi.

4. Tehokkaan työtarkastuksen perustaminen; työläisten on itsensä valittava tarkastajat.

5. Maksuista vapaa lääkinnällinen hoito, lääkkeet ja sairaala jokaiselle palkkatyöläiselle.

TULLITARIFFIT JA VEROTUS

Isäntien propaganda-agenttuurit levittävät perättömiä juttuja siitä, että työläiset eivät maksa mitään veroja. **Todellisuudessa työläiset ja työtätekevät farmarit muodostavat ne luokat yhteiskunnassamme, jotka kantavat verotuksen kaikkein suurimman taakan.**

Suoranainen ja epäsuora verotus ja valtion tullitariffit painavat raskaina työtätekevien joukkojen hartioilla. Verot ovat yleisten menojen perustana. Yleiset menot eivät kuitenkaan ole mitään muuta kuin suurliike-elämän valtioaparaatin ylläpitämisestä koituvia kustannuksia. Verojen periminen joukoilta on metoodi, jonka kautta riistetyt pakotetaan maksamaan kustannukset riisto- ja sortojärjestelmän ylläpitämisestä.

Kummatkin suurliike-elämän puolueet ovat vuosia kilpailleet keskenään siitä, mitenkä voisivat niin paljon kuin mahdollista keventää verotuksen kuormaa suurilta kapitalisteilta ja siirtää verokuorma työläisten ja riistettyjen farmareitten niskoille kannettavaksi. Hallituksen eri veronalentamissuunnitelmilla on ollut yksi ainoa päämäärä: pienentää rikkaitten kannettavaa veroa ja pienentää sitäkin enemmän kaikkein rikkaimpien veroa. Rahastonsihteeri Mellon, joka itse on maan kaikkein rikkaimpia miehiä, seuraa julkeasti korkeitten tulojen erikoisverotuksen alentamispolitiikkaa ja julistaa kainostelematta, että hän vastustaa pienien tulojen verottamisen alentamista sillä perusteella, että verojen maksaminen luo kansaan, jolla on pienet tulot, "hallituksen osittaisomistuksen vaiston". Federaalisien, valtioitten ja kuntien arvopapereitten omistajilla on kaikkein julkeimmat loiseläjien etuoikeudet. Tämä koron-

kiskuriluokka, joka on kokonaan erossa tuotannon prosessista ja jonka ainoa yhteys teollisuuden kanssa on voittokuponkien leikkeleminen, omistaa tällä kertaa kokonaista 16 biljoonan dollarin edestä sellaisia arvopapereita, jotka ovat kokonaan vapautetut kaikista veroista.

Kaikkein pirullisin epäsuoran verotuksen muoto on tullitariffi. Tullitariffi kohottaa työväenluokan elinkustannuksia ja kohottaa niitten teollisuustuotteitten hintaa joita farmareitten on ostettava. Yhdysvalloilla ovat kaikkein korkeimmat tullitariffit mitä maailma tuntee siitä tosiasiasta huolimatta, että tämän maan teollisuudet ovat kaikkein korkeimmalle kehitetyt ja että ne ovat kaikkein voimakkaimmassa asemassa.

Trustimonopooli ja tullitariffi kulkevat käsikädessä. **Tullitariffien päätehtävänä on taata rajaton monopooli trusteille.** Tullitariffit ovat apuna ulkomaisen kilpailun poissulkemisessa. Ne tekevät trusteille mahdolliseksi kohottaa tuotteittensa hintoja ostajille tässä maassa miltei samalla summalla kuin mihin tullitariffi nousee. Samalla kertaa ne tekevät trusteille mahdolliseksi myydä tavaroitaan ulkomaamarkkinoilla alle tuotantokustannusten — kiitos niille ylimääräisille voitoille, joita he näistä samaisista tuotteista saavat tässä maassa.

Trustimonopooli ja korkeat tullitariffit ovat kaikkein vaarallisimpia tekijöitä, jotka työskentelevät uusien imperialistisien sotien synnyttämisen puolesta. Mitä laajempi on tullitariffeilla "suojeltu" alue, sitä suurempi on suurien ylimääräisten voittojen summa. Tämän vuoksi on trustimonopoolilla tendenssinä laajentaa Yhdysvaltain maa-aluetta, vallata uusia alueita. Se voidaan suorittaa ainoastaan vallotuksen, sodan uhkaamisen ja sodan kautta.

Tämän maan ympärillä oleva tullitariffimuuri pakottaa toiset maat samalla tavalla "suojelemaan" itseään tullitariffimuurilla. Tämä haittaa, vieläpä estää Amerikan tuotteitten ulkomaille viemistä. Mutta pääoman kasaantuminen jatkuu kiihtyvällä nopeudella ja siksipä Yhdysvaltain pääoma, sensijaan että se veisi maasta tavaratuotteitaan, viekin pääomaa yhä kasvavassa asteikossa. Seuraavana pysäyspaikkana on sitten taasen Amerikan pankkiirien ulkomaille tekemien sijoitusten "puolustaminen". Voimakas armeija ja "suurempi kuin minkään muun maan laivasto" (second to none) on välttämätön. Sodalla uhkaamiset, sodan vaara ja sodat ovat päiväjärjestyksessä. **Suojeleva, se on "protektiivinen" ja "defensiivinen" tullitariffi on todellisuudessa kaikkein hyökkäävin, "offensiivinen" ase suurliike-elämän käsissä.**

Suurliikeyhtymäin kummankin puolueen tariffipolitiikka paljastaa niitten toinen toisiaan vastaan käymän niin kutsu-

tun "taistelun" olemattomuuden ja periaatteettomuuden. Republikaanipuolue oli alunperin tullitariffien puolue, sillä se edusti pohjoisen kasvavien teollisuuksien omistajien etuja. Demokraattipuolue oli alunperin tullitariffeja vastustava puolue, sillä se ilmaisi etelän suurien plantaasien omistajien etuja. Mutta taloudellisten olosuhteitten muuttuessa muuttavat kummatkin puolueet suhdettaan tullitariffeihin. Etelän teollistuttaminen on luonut voimakkaan kapitalistien jaoston maan tuohon osaan myöskin ja saattanut osan demokraateista tulemaan ulos kuorestaan korkeitten tullitariffien puolustajana. Toisaalta pohjoisen kansainväliset pankkiirit, jotka ovat sijoittaneet biljoonia dollareita Europaan ja jotka pelkäävät, että Europa ei tule kykenemään maksamaan velkojaan, ellei se voi lähettää teollisuustuotteitaan tähän maahan, kannattavat nyt tullitariffien alentamista, taikka niitten kokonaan poistamista, sekä saattavat vaikutusvaltansa tunnetuksi yhä enemmän ja enemmän Republikaanien korkeimmissa neuvostoissa, joita ne hallitsevat.

Työväenluokan edut ovat korkeita tariffeja vastaan. Samalla kertaa olisi kuitenkin harhakuva ajatella, että "vapaakauppa" antaisi pysyväistä helpotusta raataville joukoille. Vapaakauppa kapitalistisissa olosuhteissa on yhtä paljon kapitalistinen laitos kuin korkeat tullitariffitkin.

VAATIMUKSET

1. Kaikkien epäsuorien verotusten poistaminen.
2. Palkkatyöläisten vapauttaminen kaikesta verotuksesta.
3. Kaikkien työtätekevien ja riistettyjen farmareitten veroista vapauttaminen.
4. Asteettainen verotus, joka alkaa yli $5,000 nousevista tuloista nousten asteettain siten, että kaikki yli $25,000 vuodessa nousevat tulot takavarikoidaan.
5. Kaikki veroista vapautetut bondit, osakkeet ja arvopaperit on poistettava.
6. Suuria perintöjä ja lahjotuksia varten on laadittava asteettainen verotuslaki.
7. Tullitariffit kaikille työväenluokan välttämättömyyksille ja kaikille tuotteille, joita farmarit käyttävät, on poistettava.

FARMAREITTEN TILANNE

Kahden vuosikymmenen ajan on farmareitten asema Yhdysvalloissa käynyt säännöllisesti huonommaksi. Työtätekevä farmari käy köyhemmäksi ja köyhemmäksi. Miljoonia niistä

on jo nyt karkotettu pois farmeiltaan. Toiset miljoonat niistä ovat vararikossa ja ovat ainoastaan nimellisesti farmiensa omistajia. Vuokrafarmaus leviää yhä laajemmaksi. Farmarin ja hänen perheensä elintaso käy yhä alhaisemmaksi ja alhaisemmaksi. Koettelemukset, kärsimykset ja köyhyys ovat työtätekevän farmarin elämän pääpiirteenä.

Työtätekevä farmari on tänään yhä enenevässä määrässä ainoastaan nimellisesti omistaja. Kiinnitysvelat ja muut velat ovat sietämättömänä taakkana riistetylle farmarille. Hänen työnsä tulokset eivät enää kuulu hänelle, vaan velkojilleen. Farmareitten velkain kokonaissumma (kiinnitysvelat, persoonalliset velat ja kauppavelat) nousee jo nyt huikeaan 15 biljoonan kokonaissummaan, mikä 6 % jälkeen vuodessa merkitsee **900 miljoonan dollarin vuotuista veron maksamista pankkiireille, kauppiaille ja kapitalismin muille piiskoille.** Riistävien, maaltaan poissa elävien omistajien lukumäärä nousee yhtenään. V. 1880 oli vuokrafarmareitten lukumäärä 25.6 % farmareitten kokonaislukumäärästä; v. 1925 oli niitten suhdeluku jo kohonnut 38.6 %. Farmareita pakotetaan vararikkoon sadoissa tuhansin. Vuosien 1920 ja 1923 välillä menetti keskilännellä kokonaista 22.5 % kaikista farmien omistajista ja 35 % kaikista vuokrafarmareista maansa ja kaiken omaisuutensa vararikkojen ja ryöstömyyntien kautta, taikka pitivät niitä edelleen hallussaan ainoastaan — kuten hallitus sanoo — velkojien "armosta".

Ainakin 40 % koko maanviljelijäväestöstä, eli 4.2 miljoonaa, ei ole enempää maanomistajia kuin vuokrafarmareitakaan, vaan yksinkertaisesti vain maanviljelystyöläisiä, jotka omistavat ainoastaan työvoimansa. **Maanviljelystyöläisillä on kaikkein alhaisin elintaso, ovat pakotettuja raatamaan kaikkein pisimpiä työpäiviä ja kaikkein kurjimmissa olosuhteissa mitä koko maassa tunnetaan.** Heidän palkkansa ovat todellisesti laskemaan päin. Uuden koneiston käytäntöön tuleminen tekee kymmeniätuhansia heistä tarpeettomiksi. Ne ovat järjestymättömiä, eristettyjä ja täydelleen työnantajiensa ja valtiovallan armoilla. Maanviljelystyöläiset käsittävät osan Amerikan työväenluokasta ja ne on liitettävä sen poliittisiin ja taloudellisiin järjestöihin taistelussa kapitalismia vastaan.

Työtätekevät farmarit ovat kaikkein tuhoisimmassa asemassa siksi, että ne joutuvat vastakkain trustimonopoolin kanssa. Farmarit pakotetaan maksamaan kaikkein korkeinta verojen prosenttimäärää. **Farmareitten verot ovat nousseet mitä hälyyttävimmällä tavalla.** V. 1913 ne olivat 624:ssä miljoonassa dollarissa; tänään 1,436:ssa miljoonassa. Yleinen omaisuusvero on kohdistettu suoraan pääasiallisesti farmariin, ja suuremmassa määrässä kuin mitään muita omaisuuksien omistajia vastaan. Paikalliset verot lisäävät työtätekevän farmarin taakkaa sietämättömässä määrässä. Yksinpä maanviljelyssihteeri Jardinen oli pakko myöntää, että **farmarit eivät käytä vähempää kuin 30 % nettotuloistaan veroihin.**

Maanviljelyksen mekanisoiminen on toinen syy farmareitten tuhoutumiseen. Traktoreitten lukumäärä, joka v. 1920 oli 229,000, oli 1925:een mennessä kohonnut 506,000:een ja 1927—700,000:een. Elonleikkuukoneitten käyttö, jotka leikkaavat, sitovat ja haravoivat yhtaikaa (combine), leviää yhä laajemmalle poistaen kukin kolme elonleikkuumiestä tarpeettomana. Köyhä farmari on liiaksi köyhä ostaakseen kallista koneistoa. Hänen farminsa on liiaksi pieni koneiston laajimmassa mahdollisessa määrässä käyttämistä varten.

Teollisuus on trustiutunut ja monopoolinsa turvin se kykenee kontrolloimaan koneiston ja kaikkien muitten tavaroitten hinnat joita farmarin täytyy ostaa. Samaan aikaan suurliike-elämä kykenee sanelemaan hinnat kaikille niille tuotteille joita farmarin on pakko myydä. On olemassa kokonainen sarja erikoisluontoisia riistomuotoja, joihin farmari on alistettu. Hän on voimakkaitten kapitalististen farmituotteitten välitysagenttuurien, rautateitten, teurastuslaitosten, maitotrustin, suunnattomien elevaattoriyhtymien, huijareitten ja puuvillabrokkereitten, pankkien, farmikapitalistien ja hallituksen farmiluottolainlaadinnan armoilla.

Perussyynä työtätekevien farmareitten vararikkoisuuteen on trustimonopooli, kapitalismi.

Kaikki maanviljelysluotto on pankkien käsissä. Farmareitten osuustoiminnalliset järjestöt ovat luoton kautta kahlehditut kapitalismiin. Tullitariffi, jonka olisi määrä "suojella" ei ainoastaan teollisuustuotantoa, mutta myöskin yhtä hyvin maanviljelystuotantoa, toimii yksinomaan suurien trustien hyväksi. Kaikki republikaanipuolueen, yhtä hyvin kuin demokraattipuolueenkin lupaukset ovat muodostuneet ainoastaan farmareitten pettämiseksi ja ne ovat käytännössä käännetyt ainoastaan suurten maanomistajien, farmikapitalistien ja farmipankkien hyväksi.

Se suuri opetus, jonka työtätekevien ja riistettyjen farmareitten on opittava omasta toivottomasta tilanteestaan, on se, että heidän on rikottava liittonsa pankkiirien ja toisten suurliikemaailman tekijöitten kanssa ja että heidän on muodostettava liitto työväenluokan kanssa. McNary—Haugen "farmiavustus'-lain ja McFaddenin haarapankkilain kohtalo on paras todiste kaikkien niitten liittojen toivottomuudesta farmarille, jotka hän tekee pankkiirien kanssa. Kongressissa oleva farmiploki, joka puhuu työtätekevien farmareitten nimessä, mutta joka todellisuudessa on suurmaanomistajien ja farmi-

pankkien ilmaisu, teki konikauppaa Wall Streetin edustajien kanssa siinä mielessä, että kummatkin yllämainitut lakiesitykset olisi yhdessä hyväksytty kongressissa. Ja todellakin kummatkin lait hyväksyttiin. Mutta presidentti Coolidge, suurimpana suurliike-elämän edustajana hallituksessa, allekirjoitti ainoastaan McFaddenin pankkilain ja eittosi McNary-Haugenin "farmiavustus"-lain. Kaikki niin kutsutut farmareitten ystävät — pankkiiri Dawes, miljooneri Lowden, farmiploki, "progressiivit" sellaiset kuin LaFollette, Norris, Shipstead ja heidän koko sukunsa — ovat ainoastaan riistettyjen farmareitten vihollisia ystäviksi naamioituina.

Työtätekevien ja riistettyjen farmareitten ja teollisuus- ja maanviljelystyöläisten on olka olkaa vasten taisteltava yhteisiä vihollisiaan: suurliike-elämää, trusteja, farmikapitalisteja ja kapitalismin hallitusta vastaan.

VAATIMUKSET

1. Viiden vuoden moratoriumi (velkojen maksulykkäys) kaikille kiinnityslainoille, niihin luettuina myöskin kiinnityslainat kalustolle.
2. Työtätekevien farmareitten suojeleminen monopoolihintoja vastaan. Kaikkien farmareitten käyttämien tuotteitten tuntuva hinnan alentaminen.
3. Farmareitten suojeleminen tuotteitten välitysagenttuurien, rautateitten, teurastuslaitosten, maitotrustin, farmikapitalistien ja viljaelevaattoriyhtymien erikoisriistäntää vastaan.
4. Federaalinen laki erikoisen $1,000,000,000:n farmiavustusrahaston luomista varten tarkotuksella helpottaa vuokra- ja morkettifarmareitten asemaa. Tätä rahastoa on työtätekevien farmareitten hallittava ja hoidettava.
5. Federaalinen laki farmien ryöstömyyntejä vastaan.
6. Kaikkien työtätekeviä ja vuokrafarmareita koskevien federaalisten ja paikallisten verojen poistaminen.
7. Maan on kuuluttava sen muokkaajille.
8. Maanviljelystyöläisille täydellinen vapaus järjestymiseen ja lakkoutumiseen. Federaalinen laki takaamaan seitsemän tunnin maksimityöpäivä ja 48-tunnin yhtämittainen viikottainen lepo kaikille maanviljelystyöläisille. Vuosittainen maksullinen loma-aika täydellä palkalla kaikille farmityöläisille. Farmityöläisille kaikkien yhteiskunnallisen vakuutuksen ja työn suojeluksen lainlaadinnan etuisuuksien ulottaminen mitä on vaadittu teollisuustyöläisille.

NEEKERIKYSYMYS

Amerikan valkoinen imperialismi sortaa kaikkein julmimmalla tavalla niitä kymmentä miljoonaa neekeriä, jotka käsittävät kokonaisen kymmenennen osan Yhdysvaltain väestön kokonaislukumäärästä. Valkoinen kapitalistinen ennakkoluulo käsittää neekerit "alhaisemmaksi roduksi", ylväitten valkoisten herrain synnynnäisiksi palvelijoiksi. **Rotukastijärjestelmä** on tämän maan yhteiskunnallisen, teollisen ja poliittisen järjestymisen peruspiirteenä. Kommunistipuolue julistaa, että se ei katso itseään ainoastaan työväenluokan puolueeksi yleensä, vaan myöskin sorretun neekerirodun asian puolesta taistelijaksi ja erittäinkin neekereitten työväenluokan ainesten järjestäjäksi. **Kommunistipuolue on neekerirodun vapautuksen ja orjuudesta kirvottamisen puolue valkean rodun sorrosta.** ....

"Uusi neekeri" on kehitysprosessin alaisuudessa. Neekerirodun yhteiskunnallinen kokoonpano on muuttumassa. Ennen oli neekeri etelän puuvillafarmarina ja kotipalvelijana pohjoisessa. Etelän teollistuttaminen, neekeri työväenluokan asutuksen keskittäminen idän ja pohjoisen suuriin kaupunkeihin ja neekerien suurissa joukoissa astuminen perusteollisuuksiin, ovat muuttaneet koko neekerirodun yhteiskunnallista kokoonpanoa. **Todellisen neekeri-teollisuusproletariaatin ilmaantuminen luo järjestävän voiman koko neekerirotua varten,** varustaa uuden työväenluokkalaisjohdon kaikille neekerirodun liikehtimisille ja vahvistaa suunnattomasti koko rodun taistelumahdollisuuksia vapautuksensa puolesta.

Neekerirotuiset vuokra- ja osittaissatofarmarit etelässä ovat edelleenkin, huolimatta kaikista ylvästelevistä sananparsista orjien vapauttamisesta, todellisen orjan asemassa. Niillä ei ole minkäänlaista tulevaisuuden mahdollisuutta milloinkaan saada haltuunsa sitä maata, jolla ne raatavat. Koronkiskontaluottojärjestelmän kautta ne ovat yhtä taatusti kytketyt plantaasin omistajiin kuin kahleorjat. Maaorjuus ja kontrahtisopimustyö ovat neekerien kohtalona puuvillafarmarina. Suurmaanomistajat, jotka samalla kertaa ovat etelän kauppiaita ja sen hallitus, hallitsevat neekerivuokrafarmaria ja -osasatofarmaria armottomalla diktatuurilla.

Kummankin kapitalistisen puolueen välillä on mitä epärehellisin ja häpeällisin "gentlemannien sopimus" olemassa neekerien poliittisia oikeuksia vastaan. Kuuluisat lisäykset perustuslakiin — nim. neljästoista ja viidestoista — merkitsevät täsmälleen saman verran kuin palanen paperia. Niitä ei milloinkaan ole hetkeäkään toteutettu. Ylioikeus on tukenut jokaista valtiolakia, joka riistää neekereiltä äänioikeuden.

Pelkkä avoin väkivalta estää neekeriä käyttämästä niinkutsuttuja poliittisia oikeuksiaan. Federaalinen hallitus ei milloinkaan ole yrittänyt supistaa niitten etelän valtioitten edustusta, jotka rikkovat perustuslakia, kuten kohta kaksi perustuslain neljännessätoista lisäyksessä säätää. Lincolnin republikaanipuolue on vajonnut niin syvälle, että se on laatinut säädöksiä eristääkseen erilleen neekeriedustajat Kansas Cityn v. 1928 nimityskonventsioonissaan. **Lynchauslaki irvottaa uhkaavana edelleenkin neekerien pään päällä. Ku Klux Klanien terrori on neekerirodun perustuslaki.** Heitä poltetaan elävinä, ruoskitaan kuoliaaksi, ajometsästetään kuoliaaksi verikoirilla — valkean sivistyksen nimessä!

Neekerirotuun nähden on olemassa yleinen eristämispolitiikka: erikoisia asuntoalueita; Jim Crow katuvaunuja; erikoisia kouluja neekereitten lapsia varten; sulkeminen pois "valkoisten" hotelleista, ravintoloista, teattereista, rautateitten odotussaleista; neekereitten sulkeminen pois valamiehistöistä, jotka tuomitsevat neekereitä. Neekeriopettajat eivät voi opettaa valkoisissa kouluissa. **Valkeat isännät yrittävät tehdä neekereistä lukutaidottomia.** V. 1920 sensuksen mukaan oli valkoihoisten keskuudessa 4 % lukutaidottomia ja 22.9 % neekereitten keskuudessa. Etelän valtiot käyttävät tuskin minkäänlaisia varoja neekerilasten kouluuttamiseen, mutta sen sijaan tuhlailevat valkoisten lasten kasvatukseen.

Puuvillan kasvatusvaltioissa elävät neekerifarmarit kurjissa hökkeleissä elämää ja terveyttä tuhoavissa olosuhteissa. Kaupungeissa tekevät neekerit ammattitaidottoman, kaikkein vastenmielisimmän, kaikkein vaarallisimman työn ja ovat sullottuina kaupunkien kurjimpiin osiin. Kuolevaisuus on neekereitten keskuudessa paljoa korkeampi kuin valkoihoisten keskuudessa. V. 1925 oli valkoihoisten kuolevaisuus 11.8 tuhatta henkilöä kohden, mutta neekerien keskuudessa 18.2 tuhatta kohden.

Etelän plantaasien omistajat ja heidän hallituksensa ovat koettaneet pidättää neekerifarmarit ja maanviljelystyöläiset etelän puuvillapelloilla suoranaista väkivaltaa käyttäen. Mutta yksinpä heidän raaka terrorinsakaan ei ole pystynyt pysähdyttämään sitä valtaista kansainvaellusta, joka on syntynyt ja ollut käynnissä näiltä puuvillaplantaaseilta pohjoisen ja idän valtioitten teollisuuskeskuksiin. Tämä siirtolaisuus on "aseistamaton Spartakus nousu' orjuutta ja sortoa vastaan, jota harjottavat kapitalistiset ja feodaaliset oligarkit.

Neekeri pakeni etelästä, mutta mitä on hän tavannut pohjoisessa? Hän on tavannut pohjoisen ja idän komppanioitten omistamissa kauppaloissa ja teollisuuskaupungeissa palkkaorjuuden, joka ei ole lainkaan parempi kuin etelän kontrahtisopimuksiin perustuva raadanta. Hän on tavannut täyteensullottuja, epäterveellisiä kurjalistokortteleita. Hän on vaihtanut vanhan eristettynä olemisensa uuteen eristettyyn olemiseen. Hän tekee kaikkein vaarallisimman, kaikkein kurjimmin palkatun työn teräs-, kivihiili- ja teurastamoteollisuudessa. Hän on tavannut valkoisen työväenaristokratian ahtaan rotuennakkoluulon, joka kieltäytyy ammattitaidotonta neekerityöläistä tunnustamasta vertaisekseen. **Hän on tavannut American Federation of Laborin byrokratian petollisuuden, joka kieltäytyy järjestämästä neekereitä ammattiunioihin.** Etelän lynchausten tilalle ovat astuneet idän rotumellakat. Työnantajaluokka yrittää nostattaa valkoisten työläisten rotuvihaa ja ennakkoluuloja neekerityöläisiä vastaan ilkeällä tarkotuksella hajottaa ja jakaa työväenluokan rivit. Tällä tavalla yrittää kapitalistiluokka ylläpitää sekä valkoihoisten että neekerityöläisten sortamista ja riistämistä. Neekerityöläisen täytyy oppia täysin määrin käyttämään hyväkseen niitä mahdollisuuksia, jotka uudenaikainen kapitalismi luo järjestäytymiselle ja taistelun käymiselle palkkaorjuutta vastaan liitossa toisiin rotuihin kuuluvien työläisten kanssa. "Valkean nahkan sisässä oleva työläinen ei voi itseään vapauttaa niin kauan kun tumman nahkan sisällä oleva työläinen on merkitty." — (Marx.)

Kommunistipuolue käsittää historialliseksi tehtäväkseen yhdistää kaikki työläiset välittämättä niitten ihonväristä yhteistä vihollista, isäntien luokkaa vastaan. Neekerirodun täytyy ymmärtää, että kapitalismi merkitsee rotusortoa ja kommunismi yhteiskunnallista ja rotujen tasa-arvoisuutta.

VAATIMUKSET

1. Koko rotuloukkausten järjestelmän poistaminen. Täydellinen rotujen tasa-arvoisuus. Taloudellinen, poliittinen ja yhteiskunnallinen tasa-arvoisuus neekerirodulle.
2. Kaikkien sellaisten lakien poistaminen, jotka johtavat neekereitten erittelemiseen ja eristämiseen. Kaikkien Jim Crow lakien poistaminen. Lain kautta on kiellettävä kaikki neekereitten loukkaamiset asuinrakennusten myymisessä ja vuokraamisessa.
3. Lakien poistaminen, jotka neekereiltä ihon värin vuoksi riistävät äänioikeuden.
4. Lakien poistaminen, jotka estävät avioliitot eri rotujen kesken.
5. Kaikkien sellaisten lakien ja säädösten poistaminen, jotka kieltävät, tai jotka käytännössä estävät neekereitten

lapset ja nuorison käymästä yleisissä julkisissa kouluissa ja yliopistoissa.

6. Täydellinen ja yhtäläinen pääsy neekereille kaikkiin rautatieaseman odotushuoneisiin, hotelleihin ja teattereihin.

7. Yhdysvaltain hallituksen sota- ja laivastodepartementin on poistettava kaikki Jim Crow erittelyt armeijasta, laivastosta ja sivilipalveluksessa.

8. Kaikista ammattiunioista on heti poistettava kaikki esteet, jotka ovat kohdistetut neekereitä vastaan ammattiunioihin pääsemisen estämiseksi.

9. Neekerityöläisille yhtäläiset mahdollisuudet työn saantiin, palkkoihin, yhtä pitkään työpäivään ja työehtoihin kuin mitkä ovat voimassa valkoihoisiin työläisiin nähden.

10. Federaalinen laki lynchauksia vastaan ja neekerijoukkojen puolustamiseksi heidän oikeudessaan itsepuolustukseen.

11. Neekerijoukkoja vastaan oikeuslaitoksissa harjoitettujen loukkaavien menettelytapojen poistaminen. Ei mitään loukkauksia neekereitä vastaan valamiespalveluksessa.

12. Tuomittujen vuokrasysteemin ja kahlesakkien poistaminen.

ULKOMAILLA SYNTYNEET TYÖLÄISET

Lähinnä neekereitä ovat ulkomaalaissyntyiset työläiset perusteollisuuksissa kaikkein riistetyin, kaikkein vainotuin raatajien luokan kerrostuma tässä maassa. Yhdysvalloissa on likipitäen 14 miljoonaa ulkomailla syntynyttä. Niistä ylivoimainen enemmistö kuuluu työväenluokkaan. **Lähes puolet kaikista ulkomaalaissyntyisistä työskentelee tehdas- ja mekaanisessa teollisuudessa. Enemmistö kaikista teollisuustyöläisistä Amerikassa, eli vähimmässä laskussa 58 %, on ulkomaalaissyntyisiä.** Teräs-, kivihiili-, kutomo-, autoteollisuus — kaikki nämä teollisuudet perustuvat ulkomailla syntyneitten työläisten hiestyttämiseen. Eristettyinä eri kielien ja tapojen kautta joutuvat ulkomaalaissyntyiset työläiset helposti työnantajaluokan uhriksi. Heidän kohtalonaan ovat pisimmät työpäivät, alhaisimmat palkat, kurjimmat asuntosuhteet, kehnoimmat koulut. **Kymmenet federaaliset ja valtiolait loukkaavat ulkomailla syntyneitä työläisiä.** Yhdysvalloissa on tuskin ainoatakaan valtiota, jossa ei olisi lakia, joka loukkaa ulkomailla syntynyttä työläistä. Joissakin valtioissa voimassa olevien lakien mukaan ei ulkomailla syntyneellä ole oikeutta lukea sanomalehtiä taikka kirjallisuutta, jotka eivät ole painetut englanninkielellä. Hänellä ei ole oikeutta pitää koiraa, haulikkoa taikka kivääriä. Hän ei voi opettaa yleisessä koulussa. Yhdeksässä valtiossa voimassa olevien lakien mukaan ei ulkomailla syntynyttä työläistä saa palkata yleisiin töihin. Jotkut valtiot eivät salli yleisiä kokouksia pidettävän muuten kuin englanninkielellä.

Mutta kaikki nämä loukkaukset eivät ole kylliksi 100-prosenttiselle amerikanismille. Coolidgen hallitus käy hyökkäyssotaa ulkomailla syntyneitä työläisiä vastaan. Se kuuluu osana isäntien avoimentyöpajan hyökkäykseen. Coolidgen hallitus suunnittelee kokonaista sarjaa ilkeitä toimenpiteitä ulkomaalaissyntyisiä vastaan. Niistä on otettava sormenpääjäljennökset ja ne on valokuvattava kuin rikolliset. Jos ne kansalaistutetaan, niin niiltä on määrä riistää kansalaispaperit, elleivät käyttäydy siten, että se tyydyttää työnantajia. Ne on määrä karkottaa, jos ottavat osaa lakkoon, tai pitävät puheita lakkokokouksissa. Valtavien Sacco-Vanzetti protestikokouksien aikana lausui kongressin alahuoneen siirtolaisuusvaliokunnan puheenjohtaja, Albert Johnson uhkauksen: "Amerikaan kotiutuneitten ulkomaalaisten tulisi muistaa, että jos he osallistuvat hallitusvastaisiin mielenosotuksiin, niin v. 1919 lain mukaan ne ovat karkotuksen alaisuudessa".

Kongressissa on kokonainen sarja lakiesityksiä, jotka ovat tähdätyt ulkomaalaissyntyisiä työläisiä vastaan. Brandin lakiesitys, Hawesin esitys, Aswellin esitys ja toiset Amerikan fascismin tuotteet yrittävät muuttaa ulkomaalaissyntyiset työläiset uudenaikaisiksi teollisuusmaaorjiksi. Brandin laki haluaisi pakottaa ulkomaalaissyntyiset ei ainoastaan rekisteröimään itsensä, mutta "raportteeraamaan itsestään sellaisina aikoina ja sellaisissa paikoissa" kuin "presidentin harkinnan mukaan maan kansallisen puolustuksen edut vaativat". Sama laki haluaisi säätää, että "milloin ikinä ulkomaalaissyntyinen on **tilapäisesti** poissa siitä piiristä, jossa hänet on rekisteröity, on hänen raportteerattava itsestään sellaisessa paikassa ja sellaisena aikana ja annettava liikkumisestaan sellaisia tietoja, kuin mitä häneltä saatettanee vaatia."

Siirtolaislait, jotka rajottavat ulkomaalaissyntyisien työläisten liikkumista ja loukkaavat Aasian kansoja, ovat erottamattomia osia Amerikan imperialismin järjestelmästä. Isäntien uusin vaatimus on, sellaisena kuin se ilmaistaan huonomaineisessa Brandin lakiesityksessä, että presidentille on annettava täydet valtuudet säännöstellä, rajottaa, tai laajentaa **siirtolaisuusmäärää eri teollisuuksien todellisten tarpeitten mukaan. 100-prosenttisuuden apostolit eivät ole ulkomaalaissyntyisten työläisten vihollisia, jos ne niitä voivat käyttää lakonrikkureina, avustajina "teollisuuden tarpeissa".**

Työväenaristokratia American Federation of Laborin by-

rokratian johdossa jakaa suurliike-etujen kanssa hyödyn, joka saadaan korkeista tullitariffeista ja siirtolaisuuden rajotuksista. Korkeat tullitariffit ovat aineellisena pohjana siirtolaisuuskiellolle. Ne kohotettiin yhdessä ja ne tulevat kaatumaan yhdessä. Sosialistipuolueen platformu vuodelle 1928 osottaa tuon luopiopuolueen todellisen värin siinä, että se ei vaadi rajottamatonta siirtolaisuusvapautta ja häpeällisten siirtolaisuuslakien kumoamista, vaan ainoastaan **"siirtolaislakien muovaamista sellaisiksi, että ne sallivat perheitten uudelleen yhdistymisen".**

Workers(Kommunisti)Puolue on Amerikassa yhtä hyvin tässä maassa syntyneitten, kuin myöskin ulkomailla syntyneitten ja neekerityöläisten puolue. Se on koko työväenluokan puolue. Se taistelee isäntien ulkomaalaissyntyisiä työläisiä vastaan kohdistamaa hyökkäystä vastaan. Se taistelee kansallisia ennakkoluuloja vastaan, joka jakaa työläisten rivit. Sen tunnuslause on: **Amerikan kaikenkieliset ja -rotuiset työläiset, yhdistykää!"**

VAATIMUKSET

1. Kaikkien työläisten on yhdistyttävä yhteistä vihollista, kapitalistiluokkaa vastaan estääkseen uusien lakien (rekisteröimisen, sormenjäljentämisen, valokuvaamisen) laatimisen ulkomaalaissyntyisiä työläisiä vastaan ja kaikkien nykyisten, ulkomaalaissyntyisiä työläisiä loukkaavien lakien kumoamiseksi.
2. Kaikkien työläisten on käytävä aktiivista taistelua kiskoakseen juuriaan myöten irti työnantajaluokan ulkomaalaissyntyisiä työläisiä vastaan vaalimia ennakkoluuloja ja vetääkseen miljoonat ulkomailla syntyneet työläiset yhä enemmän ja enemmän tämän maan poliittiseen elämään ja luokkataisteluun.

TYÖTÄTEKEVÄT NAISET

Työtätekevien naisten lukumäärä kasvaa säännöllisesti. Tänään on tässä maassa 8½ miljoonaa yli kymmenen vuoden ikäistä työläisnaista.

Kapitalistit ovat perheen pyhyyden apostoleita, mutta ne eivät enää särkeä työväenluokan perhe-elämää, jos teollisuuden tarpeet tekevät sen välttämättömäksi. Ne eivät voi vastustaa voittojen kutsuvaa ääntä. Täysikasvuisten naisten ja naimisissa olevien naisten lukumäärä kasvaa nopeasti teollisuudessa. Niitten lukumäärä oli v. 1920 mennessä noussut lähes kahteen miljoonaan. Tehtailijat pitävät naisia miehiä parempina siksi, että ne tekevät vähemmän vastarintaa kapitalistiselle sorrolle kuin miespuoliset työläiset. Miestyöläisten tilalle asetetaan usein naistyöläisiä, sillä uuden koneiston käytäntöönottaminen tekee miespuolisten työläisten taidon tarpeettomaksi. **Yleisenä sääntönä naiset työskentelevät vähemmän hyväpalkkaisilla aloilla ja saavat vähemmän palkkaa samanlaisesta työstä.** Sellainen, eikä mikään muu, on kapitalismin logiikka. Työläisnaiset tarvitsevat enemmän suojelusta. Ne ovat heikompia kuin miespuoliset työläiset; siksi ne saavat vähemmän suojelusta ja ovat alistetut suuremmalle riistolle kuin miespuoliset työläiset.

Kommunistipuolue ei missään tapauksessa vastusta naisten olemista teollisuudessa työssä. Se on sitä mieltä, että astuessaan teollisuuteen työläisnaiset voidaan saada tehokkaammalla tavalla ottamaan osaa työväenluokan taisteluun kapitalistista riistoa vastaan. Mutta se kutsuu työläisiä taistelemaan niitä turmiollisia vaikutuksia vastaan, joilla teollisuustyö murjoo naisia ja taistelemaan riittävän suojeluksen puolesta naistyöläisille. Vain kommunistinen yhteiskunta voi poistaa työväenluokan naisten hartioilta perhetalouden hoitamisen ja tehdastyön kaksoiskuorman.

VAATIMUKSET

1. Lain kautta on naisten yötyö, ylityö ja urakkatyö kiellettävä.
2. Lain on säädettävä avustus työläisnaiselle koko raskaanaoloajalta ja lapsen synnytysajalta, jonka on noustava samaan summaan kuin työskennellessä täysi palkka.
3. Lain kautta erikoiskorvauksia työläisnaisille yhdeksän kuukautta kestävälle lapsen imetysajalle. Imettäville äideille on myönnettävä puolen tunnin poissaolo-oikeus joka kolmen tunnin kuluttua jokaisessa työpaikassa.
4. Työläisnaiset on järjestettävä ammattiunioihin ja kaikki esteet, rajotukset ja loukkaukset, joita on naisia vastaan ammattiunioissa, on poistettava.
5. Sama palkka samasta työstä sekä mies- että naispuolisille työläisille.

NUORISO, LAPSITYÖ JA VALISTUS

Lasten ja nuorten työläisten riistäminen on yksi Amerikan kapitalistisen yhteiskunnan tukipylväitä. Lasten veri ja nuorten poikain ja tyttöjen hiki ovat kasvavassa määrässä

suurliikkeen voittojen lähteenä. V. 1920 sensuksen mukaan oli yli miljoona 10- ja 15-ikävuosien välillä olevaa työtätekevää lasta Yhdysvalloissa. Tämän häpeän täydennykseksi oli näistä raatavista lapsista 378,000 kymmenen ja kolmentoista ikävuosien väliltä. Mitään tilastoja ei ole olemassa lasten työstä, jotka ovat alle 10 vuoden ijän — se onkin ainoa syy, miksi ei ole olemassa mitään raporttia niistä kymmenistä tuhansista pienemmistä työväenluokan lapsista, jotka orjastavat meidän dollarisivistyksemme kunniaksi.

Kaikkiaan on lähes neljä miljoonaa nuorta työläistä ja ainakin yksi miljoona poikia ja tyttöjä yksistään teollisuuslaitoksissa. Teräs ja rauta, kivihiili- ja kutomotehtaat ovat meidän työväenluokkamme nuorison pääasiallisina "leikkikenttinä". **Teknillinen edistys merkitsee nuoriso- ja lapsityön edistystä kapitalismin vallitessa.** Amerikan demokratian suurimpia saavutuksia on että Yhdysvaltain ylioikeus, tuo Amerikan vapauksien huonossa huudossa oleva vartija, julisti kaikki lapsityötä kieltävät lait perustuslakivastaisiksi.

Kapitalismin propaganda-agenttuurit ylistelevät valistuksen ihmeellistä edistystä. Ne unohtavat sen, että työväenluokan lasten valistuksen ainoana tarkotusperänä on istuttaa niitten mieliin niin varhain kuin mahdollista kunnioituksen ja pelon tunteen kapitalistista yhteiskuntaa kohtaan. **Valistus on luokkavalistusta tässä maassa.** Korkeampi valistus on liiaksi kallista työväenluokan lapsille. Alkeisvalistus on perinpohjin sotkettu kiihkoisänmaallisuudella ja uskonnollisilla ennakkoluuloilla. Virallisten tilastojen mukaan v. 1920 ainoastaan 73 % lapsista oli koulussa kuudennelle luokalle ja vain 58 % kahdeksannelle luokalle asti. Toisin sanoen miltei puolet lapsista ei käynyt läpi edes alkeiskouluakaan. Koulut ovat ylenmäärin sullotut täyteen. Kehitysvastaiset lait estävät yksinpä luonnontieteittenkin opettamisen useissa valtioissa. Etelässä vallitsee Jim Crow valistus. Kuuluisa "akateeminen" vapaus on Amerikassa pelkkä tarina.

Kapitalismin vallitessa on valistus isäntäluokan yksinoikeus. Vain kommunistinen yhteiskunta tulee tämän monopoolin särkemään ja poistamaan valistuksen luokkaluonteen muuttaen sen yhteistoiminnalliseksi valistukseksi ja tehden valistuksen pakolliseksi, yleiseksi ja tasapuolisesti kaikkien saatavaksi.

VAATIMUKSET

1. Lain kautta alle 16-ikävuotisten lasten työntekemisen pakollinen lopettaminen ja valtio ylläpitämään ne lapset, jotka tällä hetkellä ovat työssä. Kaikilta nuorilta työläisiltä on kiellettävä maan alla työskentely, yötyö, ylityön tekeminen ja työskentely terveydelle vaarallisissa teollisuuksissa. Kuuden tunnin työpäivä kaikille 16—18-ikävuosien välillä oleville nuorille työläisille.

2. $20.00 minimipalkka viikossa kaikille nuorille työläisille, sekä 5-päivän työviikko.

3. Tehtaisiin on perustettava työkouluja nuorten työläisten harjaannuttamiseksi teollisuuteen, joissa yhdistetään tuotantoon osaaottaminen ammattiopetukseen ja yleiseen opetukseen. Nämä koulut on muovailtava Soviettien Unioissa käytännössä olevien työkoulujen malliin ja niitten tulisi olla ammattiunioihin ja työläisten tehdaskomiteoihin kuuluvien nuorten työläisten kontrolloimia. Nuorten työläisten on saatava täysi palkka koulussa oloajalta, ja ne tunnit, jotka koulussa ollaan, kuuluvat säännölliseen yleiseen työaikaan.

4. Kouluja on heti käytettävä työttöminä olevien työläisten lasten ruokkimiskeskuksina välittämättä siitä, ovatko nämä lapset kouluijässä taikka ei. Näitten ruokkimisasemien tulee olla työläisvanhempien valvonnan alaisuudessa. Työttömien lapsille on annettava maksuista vapaa vaatetus ja lääkärin hoito.

5. Jokaiselle nuorelle henkilölle, joka on täyttänyt 18 ikävuotta, tai joka on siitä ylitse, on annettava mahdollisuus äänestämiseen. Kun on kylliksi vanha tekemään työtä, on kylliksi vanha myöskin äänestämään.

6. Nykyisissä kouluissa on annettava: (a) maksuista vapaa ja tasapuolinen valistus alkeiskoulusta lähtien aina läpi yliopiston; (b) heti on hankittava helpotusta koulujen liiaksi täyteen sulloutumiseen rakentamalla uusia kouluja; (c) uskonnon ja jingoismin (kiihkoisänmaallisuuden) opetus on poistettava, Jim Crow valistus on lakkautettava; (d) mitään opettajien loukkauksia tai vainoamisia ei saa tapahtua siksi, että niillä on "kumoavat" poliittiset mielipiteet. Opettajilla tulee olla oikeus järjestymiseen.

ASUNTOKYSYMYS

Mikään ei julkeammin tuo "tasa-arvoisuuden" todellista luonnetta kapitalismin vallitessa esille kuin asuntokysymys. Isäntien luokan jäsenet asustavat kaikkein loistavimmissa huoneustoissaan mitä ylellisimmissä palatseissa. Ne monopolisoivat itselleen puhtaat ja leveät kadut "kunnioitettavissa" asuntokeskuksissa. **Työläiset ovat eristetyt kaikkein vastenmielisimpiin ja epäterveellisimpiin osiin täyteensullotuissa kaupungeissamme.**

Täyteen sullotut hökkelit kurjassa slummiympäristössä ovat proletaarien kotien pääpaikat. Kuolemalla on suurin saaliinsa työväenluokan kaupunginosissa ja erittäinkin lasten keskuudessa. Vuokrat ovat sietämättömän korkeat työläisille. Keskimäärin on työläinen pakotettu kuluttamaan 25 % palkastaan vuokraan. Kapitalistisen yhteiskunnan oikeuskäsitteen mukaista on, että mitä korkeammat tulot, sitä alemmat ovat vuokrat suhteellisesti.

Hallitus — enempää federaalinen, eri valtioitten kuin kunnallishallituksetkaan — eivät tee niin kerrassaan mitään lievittääkseen asuntopulaa taikka laskeakseen korkeita vuokria. Rakennuskeinottelijat eivät rakenna asumuksia työläisille, sillä huonosti palkattu palkkatyöläinen ei pysty maksamaan vaadittuja korkeita vuokria. Kymmenettuhannet työläiset ovat pakotettuja asumaan valottomissa huoneissa ilman riittäviä viemärilaitoksia, ilman lämmityslaitoksia, vailla riittäviä ilmanvaihtovälineitä ja vailla tuoretta vettä.

Repäisevänä vastakohtana Amerikan kapitalistisen hallituksen rikolliselle suhtautumiselle asuntokysymykseen ovat Soviettien Unionin työläisten hallituksen toimenpiteet. Soviettien Unionin työläisten hallitus kansallistutti kaikki kapitalistien asunnot työläisille. Se luovutti kaikki kapitalistien palatsit ja huvilat työläisille. Se laski palkkatyöläisten vuokria niin paljon, että ammattitaidoton työläinen maksaa ainoastaan nimellisesti vuokraa. Asuntojen rakentaminen työläisille käsittää tärkeän osan koko Soviettihallituksen rakennusohjelmasta. Se käyttää vuosittain satoja miljoonia palkkatyöläisille asuntojen rakennuttamiseen.

VAATIMUKSET

1. Kuntien on huolehdittava vuokrien alentamisesta työläisille. Vuokran palkkatyöläiselle ei tulisi nousta yli 10 % hänen palkastaan.
2. Kunnan varoilla rakennettuja taloja olisi vuokrattava työläisille ilman voittojen kiskomista.
3. On heti laadittava valtion lakeja, joissa peruutetaan talonomistajalta oikeus palkkatyöläis-vuokralaisensa häätämiseen.
4. Talonomistajien pakollinen huonossa kunnossa olevien työväenluokan asuntojen korjaamisvelvollisuus.
5. Kuntien on heti perustettava koteja työttömien suojaamista varten.
6. Kunnallista avustusta työläisille osuustoiminnallisten asumusten rakentamiseen.

KIELTOLAKI

Kieltolaki, sellaisena kuin sitä tässä maassa "pannaan täytäntöön" ja rikotaan, on yksi kaikkein kouraantuntuvimmista esimerkeistä kapitalismin mädännäisyydestä ja tekopyhyydestä.

Workers(Kommunisti)Puolue ottaa seuraavan kannan kieltolakikysymyksessä:

Kieltolaki saatettiin käytäntöön pitäen silmällä tehtailijoitten etuja. Pennsylvania Manufacturers' Journal (Pennsylvanian tehtailijoitten lehti) esittää tämän puolen asiasta seuraavasti: "Me uskomme, että Amerikan tehtailijoille ei ole toista merkitykseltään tärkeämpää kysymystä kuin kieltolaki". Väkijuomien käytön kielto pienentää työläisten tarpeita ja on siten omansa laskemaan hänen työvoimansa hintaa. **Kieltolain käytäntöön saattaminen käsitti erottamattoman osan työnantajaluokan ratsionalisoimisohjelmasta.** Se tekee työläisen paljoa tehokkaammaksi, paljoa soveltuvammaksi koneistoon. Se on renkaana yleisen työnteon kiihdyttämisen järjestelmässä. Kieltolain käytäntöön pakottaminen on tyypillinen luokkatoimenpide. Rikkaat ihmiset ovat poikkeusasemassa sen täytäntöönpanemiseen nähden. Koko sen taakka lankee proletaaristen ainesten niskoille.

Kieltolaki sulkee sisäänsä kaikkein klassillisimmalla tavalla työnantajien peruskatsomukset työläisistä. Se ei liikuta kapitalistia lainkaan, onko väkijuomien käyttäminen vahingollista työläiselle. Ei myöskään se, että väkijuomat auttavat hänen fyysillistä ja henkistä hävittämistään, mutta yksinomaan vain siksi, että väkijuomain käyttäminen käsittää, silloin kun työläiset sitä tekevät, mitä suurimman rikoksen pääoman etuja vastaan. Sillä työläinen ei anna ainoastaan työaikanaan elämäänsä kapitalisteille, vaan koko päivän ajan ja aina. Syödessään, juodessaan ja nukkuessaan palvelee työläinen vain yhtä tarkotusperää: työvoimansa ylläpitämistä kapitalisteja varten. Se tosiseikka, että työläinen kuluttaa ravinnon, jonka hän palkallaan ostaa, pakottaa hänet myymään työvoimansa uudelleen. Kapitalistia **liikuttaa** se, mitenkä työläinen syö ja juo. Jos työläinen kuluttaa palkkansa väkijuomiin, jos hän juopuu sunnuntai-iltana, ellei hän ole täydessä terässä työntekoa varten maanantaina aamulla — se ei käsitä loukkausta työläisen etuja vastaan, mutta suuren rikoksen kapitalistin etuja vastaan — se merkitsee kapitalistin silmissä sen työvoiman väärentämistä, mikä kuuluu hänelle. Nämä, eivätkä mitkään muut, ovat kapitalistien katsomukset työläisten yksityisestä elämästä. Kieltolaki ei ole mitään

muuta kuin näitten katsomusten käytännössä toteuttamista.

Toisaalta käyttövoimana kieltolain täytäntöönpanemista vastaan, perustuslain kahdeksannentoista lisäyksen ja Volstead-lain kumoamisen puolesta toimii **voimakas alkoholipääoma**, jolla vielä yhä edelleen on suunnattomat sijoitukset väkijuomateollisuudessa.

Kieltolain "täytäntöönpaneminen" loi **suunnattoman syyttäjien, urkkijoitten, provokaattorien ja oikeuksien hallinnollisen koneiston.** Tämän koneiston pyrkimyksenä on lisätä kapitalistisen hallituksen valtaa ja on kirjaimellisesti osana lakkojen särkemisaparaatissa.

Sen vuoksi että kapitalistista kieltolakia ei ole pantu täytäntöön, on luotu **voimakas salakapakoimisteollisuus**, jolla on satojen miljoonien dollareitten pääoma. Tämän teollisuuden vaarat korvaa äärimmäisen korkea voitto. Huolellisesti rakennettu maanalaisen kapitalistisen maailman systeemi piilottautuu "kunnioitettavan" kapitalistisen maailman pinnan alla. Sillä ovat omat urkkijansa, provokaattorinsa ja pyssyhurttansa, joita varsin usein käytetään työväen liikettä vastaan, työläisten lakkoja vastaan. **Näitten kaksoisveljien yhtymä, nimittäin kapitalistisen kieltolain täytäntöönpanemisen ja kapitalistisen salaviinakaupan yhteensulautuma, on luonut ennen kuulumatonta mädännäisyyttä, rikollisuutta ja tekopyhyyttä.**

Republikaani- ja demokraattipuolueen ottama kanta kieltolakikysymyksessä on malliesimerkki kapitalistisesta demagogiasta. Se ei ole taistelukysymys näitten kahden puolueen välillä, mutta ennemminkin kummankin puolueen sisällä. Sangen usein kirutaan märästä kurkusta kuivan puolen tappelusanomaa. Kieltolakikysymyksen suurimpana poliittisena kysymyksenä pitäminen palvelee vain yhtä päämäärää. Se peittää kaikkien todellisten erimielisyyksien puutteen kapitalististen puolueitten välillä ja vetää työläisten huomion pois todellisista tärkeistä raatavien joukkojen luokkakysymyksistä. Erikoisen häpeällinen on Amerikan Sosialistipuolueen kanta kieltolain käytäntöönpanemiseen. Se selittää vastustavansa kieltolakia siksi, että "edelleen tästä traagillisesta farssista kiinni pitäminen uhkaa täydellistä lain ja järjestyksen murtumista". Tämä paljastaa Sosialistipuolueen todellisessa roolissaan kapitalistisen lain ja järjestyksen ylläpitäjänä. Monet työnantajaluokan jäsenet myöskin, jotka kannattavat kieltolakia kapitalistisen tehokkuuden kannalta katsottuna, ovat sen tiukkaa täytäntöönpanemista vastaan, sillä ne käsittävät, että nykyisissä olosuhteissa sen täytäntöönpaneminen olisi mahdottomuus ja samalla kertaa heitä huolestuttaa se, että joukkojen usko "lakiin ja järjestykseen" horjutetaan.

Alkoholismi on kapitalistisen yhteiskunnan kaikkein pahimpia yhteiskunnallisia paheita. Alkoholismi on kapitalistisen yhteiskunnan itsensä seuraus. Elämän epävarmuus, standardisoidun tehtaan työn yksitoikkoisuus, joukkojen kulttuuritason alhaisuus ja epätoivoinen köyhyys ovat syynä tähän yhteiskunnalliseen paheeseen. Ainoastaan kommunistinen yhteiskunta saattaa tämän paheen parantaa kohottamalla joukkojen kulttuuritasoa työn vuorottamisen kautta, tekemällä lopun elämisen epävarmuudesta ja poistamalla köyhyyden. Taistelu alkoholismia vastaan, jota kommunistit käyvät mitä tarmokkaimmalla tavalla, käsittää osan yleisestä taistelusta kapitalismia vastaan. **Ainoastaan kapitalistisen järjestelmän kukistaminen tulee lakaisemaan sivuun halveksittavan salaviinateollisuuden ja yhtä halveksittavan, mädännäisen ja tekopyhän kapitalistisen kieltolain toteuttamisen.**

VAATIMUKSET

1. Workers(Kommunisti)Puolue kannattaa Volstead-lain ja kahdeksannentoista perustuslakilisäyksen kumoamista.
2. Federaalisen ja valtioitten kieltolain käytäntöönpanemisen aparaatin hajottamista.
3. Tarmokasta propagandaa alkoholismia vastaan yhtenä kaikkein ilkeimmistä kapitalistisen järjestelmän yhteiskunnallisista paheista.

ETEENPÄIN KOHDEN TYÖLÄISTEN JA FARMAREITTEN HALLITUSTA

Tämä on luokkataistelun platformu. Nämä ovat ne vaatimukset, jotka Workers(Kommunisti)Puolue esittää nykyisissä presidentinvaaleissa. Mutta mitkään näistä vaatimuksista, eivätkä nämä vaatimukset yhteensäkään merkitse koko Kommunistipuolueen ohjelmaa. Me kehotamme työläisiä kokoontumaan Kommunistipuolueen ympärille hellittämättömään taisteluun näitten vaatimusten ympärille, jotka toteutettuina tulisivat suojelemaan raatavia työläisjoukkoja trustiutuneen pääoman kaikkein pahimmilta vaikutuksilta. Mutta toteutettuinakaan eivät nämä vaatimukset tulisi vapauttamaan työväenluokkaa kapitalistisen sorron ja riiston kaksoisikeestä. Ainoastaan Kommunistipuolueen koko ohjelman toteuttaminen saattaa saada aikaan työväenluokan vapauttamisen. Kommunistipuolueella ovat seuraavat tarkotusperät:

Proletariaatin muodostaminen luokaksi, sen erottaminen toisista luokista, sen luokkatietoisuuden kehittäminen, sen järjestäminen ja sen taistelukykyisyyden kehittäminen; kommunistisen joukkopuolueen järjestäminen johtamaan työväenluokan taisteluita kaikkia kapitalistisia puolueita vastaan.

Työväenluokan kaikkein yleisimpien kansainvälisten etujen esittäminen kokonaisuudessaan sellaisina kuin ne esitetään Kommunistisen Internatsionalen periaatteessa ja käytännössä;

Kapitalistisen vallan kukistaminen;

Poliittisen vallan valtaaminen työväenluokan käsiin ja proletariaatin diktatuurin perustaminen.

Amerikan imperialismi on hyvin voimakas. Kapitalismi on tässä maassa yhä vielä nousukaudessaan. Mutta se on yhä enemmän ja enemmän tulemassa erottamattomaksi osaksi maailman kapitalismista, joka on kokonaisuuteensa katsoen astunut viimeiseen kehitysasteensa rappeutumiskauteen.

Yhdysvaltain imperialismi ei tule kykenemään lahjomaan montaakaan vuotta enää työväenluokan laajoja osia. Se ei ole maailman ainoa työpaja, kuten Suur-Britannia oli useita vuosikymmeniä. On olemassa toisia mahtavia imperialistisia valtoja rajottamassa Yhdysvaltain imperialismin laajentumista, jotka sen kanssa kilpailevat jokaisella rintamalla. Uusien imperialistisien sotien vaarat kohoavat yhä uhkaavimpina ja suurempina taivaanrannalle.

Sosialistisen Soviettien Unionin Tasavallan olemassaolo itsessään, joka vapautti kuudennen osan maapallon kamarasta kapitalistisesta vaikutusvallasta ja laajentumisesta, on taaskin rajotus Yhdysvaltain imperialismin kasvamiselle. **Proletaarisen vallankumouksen voimat kokoontuvat myöskin toisissa maissa.** Saksan Kommunistipuolueen saama, yli kolmen miljoonaan nouseva äänimäärä; Ranskan Kommunistipuolueen yli miljoonaan nouseva äänimäärä; Puolan Kommunistipuolueen saama vaalivoitto, joka, vaikkakin maan alle ajettuna, kykeni kokoomaan ympärilleen Puolan työväenluokan enemmistön — ovat ainoastaan niin monta esimerkkiä työväenluokan vallankumouksen legioonan kasvamisesta.

Aasian sorrettujen kansojen vapautustaistelu ja Latinalaisen Amerikan kärsivien kansojen kasvava vastarinta, käsittävät uuden rajotuksen Yhdysvaltain imperialismin ylöspäin kehitykselle. **Amerikan imperialismissa on perinnäisiä sisäisiä ristiriitoja,** jotka vastustamattomalla voimalla tekevät työtä särkeäkseen koko systeemin. Tuotannon välineitten yksityisen omistuksen luoma anarkia johtaa kiertämättömästi murhaavaan kilpailuun, kriiseihin ja sotiin. Amerikan kapitalistisen yhteiskunnan luokkaluonteen täytyy välttämättä johtaa luokkasotiin. Amerikan kapitalismin sisällä olevat kärjistyvät

ristiriidat tulevat nostattamaan jättimäisiä voimia, jotka tulevat olemaan kylliksi suuria sen kukistamiseen. Sen 17 miljoonan teollisuustyöläisen liitto, sen 10 miljoonaa neekeriä ja sen 7 miljoonaa riistettyä vuokrafarmaria ja maanviljelystyöläistä tulevat muodostamaan voimakkaan plokin, joka tulee pystymään murskaamaan isäntien nykyisen diktatuurin.

Näitten riistettyjen ja sorrettujen joukkojen nousu, joka tulee perustamaan työläisten ja farmareitten hallituksen, tulee järjestämään oman valtioaparaattinsa työläisten neuvostojen muotoon ja tulee murtamaan kapitalistien monopoolin tuotannon välineisiin nähden.

Yhdysvaltain Työläisten ja Farmareitten Hallitus tulee pakkoluovuttamaan kaikki laajan asteen teollisuudet, rautatiet, jättiläisvoimalaitokset, teurastuslaitokset, viljaelevaattorien yhtymät. Se tulee kansallistuttamaan kaikki laajat maaomaisuudet ja tulee perustamaan suunnattomia kollektiivisia valtion farmeja ja tyydyttämään kiinnityslainojen alla huokaavien ja vuokrafarmareitten maantarvetta. Se tulee kansallistuttamaan kaikki pankit ja kauppalaitokset. Yhdysvaltain Työläisten ja Farmareitten hallitus tulee heti vapauttamaan kaikki Amerikan siirtomaat; se tulee myöntämään täyden itsemääräämisoikeuden kaikille Latinalaisen Amerikan kansoille; se tulee toteuttamaan täyden yhteiskunnallisen tasa-arvoisuuden neekereihin nähden. Se tulee riisumaan isäntäluokan aseista ja aseistamaan työtätekevät luokat.

Eteenpäin kohden Työläisten ja Farmareitten Hallitusta! Eteenpäin hellittämättömän luokkataistelun tietä! Workers-(Kommunisti)Puolue on luokkataistelun puolue. Se on kapitalistisen yhteiskunnan verivihollinen. Se taistelee työväenluokan täydellisen yhtenäisyyden puolesta; tässä maassa syntyneitten ja ulkomailla syntyneitten työläisten ja neekerityöläisten yhteisen taistelun puolesta yhteistä vihollista, trustiutunutta pääomaa vastaan.

Workers(Kommunisti)Puolue kehottaa kaikkia työläisiä ja riistettyjä farmareita jättämään vanhat kapitalistiset puolueet.

Työläiset ja riistetyt farmarit, äänestäkää Workers-(Kommunisti)Puolueen puolesta ja yhtykää Workers-(Kommunisti)Puolueeseen!

Kokoontukaa luokkataistelun platformun ympärille!

Alas kapitalistinen vallanpito!

Eteenpäin kohden Työläisten ja Farmareitten Hallitusta!

———o———

ANNA KANNATUSTASI

$100,000.00

KOMMUNISTISELLE VAALITAISTELURAHASTOLLE

Kommunistien vaalitaistelun tarkotusperänä on nostattaa työläiset ja työtätekevät farmarit vallankumoukselliseen taisteluun kapitalisteja ja heidän pystyttämäänsä hallitusta vastaan.

Workers (Kommunisti) Puolueen vaalitaistelun tunnuslauseet ovat:

1. Järjestymättömien järjestämisen puolesta.
2. Kaivosmiesten ja kutomtyöläisten käymälle taistelulle on annettava kaikki mahdollinen tuki ja kannatus.
3. Soviettien Union tunnustamisen ja puolustuksen puolesta.
4. Labor Partyn puolesta.
5. Työläisten ja työtätekevien farmareitten hallituksen puolesta.
6. Palkkojen polkemista ja estetuomioita ja kompp. unionismia vastaan.
7. Taisteluun työttömyyttä vastaan.
8. Taisteluun ammattiuniobyrokratian harjoittamaa pettämistä vastaan
9. Taisteluun neekerirotua vastaan harjotettua sortoa, loukkausta vastaan.
10. Taisteluun imperialistista sotaa vastaan.

AUTTAKAA VAROJEN HANKKIMISESSA:

Kommunistien saattamiseksi vaalilistalle.

Vaalitaistelukirjallisuuden julkaisemisessa ja levittämisessä.

Puhujien lähettämisessä yli mantereen ja joukkokokousien järjestämisessä.

Vaalitaistelussa tarvittavan julkisuuden ja ilmottamisen saamisessa.

Lähettäkää kaikki suomalaisten työläisten ja työtätekevien farmareitten keskuudessa vaalitaisteluun kerätyt varat osotteella: David Heino, Workers (Kommunisti) Puolueen Suomalaisen Toimiston ja Suomalaisen Työväenjärjestöjen yhteisen vaalitaistelukomitean rahastonhoitajalle, 1000 Belmont Ave., Chicago, Ill. Kaikki tätä tietä kertyneet varat tullaan lähettämään Workers (Kommunisti) Puolueen Kansalliselle Vaalitaistelukomitealle, jonka rahastonhoitajana on Alexander Trachtenberg, 43 E. 125th Street, New York, N. Y.

Tilatkaa

DAILY WORKER

Ainoa englanninkielinen työväenluokan päivälehti Amerikassa. Tilaushinta v. $6.00.

26—28 Union Sq., New York, N. Y.

———o———

SUOMALAISET TYÖLÄISTEN PÄIVÄLEHDET OVAT:

TYÖMIES

Box 553, Superior, Wis.

Tilaushinnat: $5.00 vk. omalla alueella ja $6.00 ulkopuolella.

———o———

ETEENPÄIN

Sta. A., Worcester, Mass.

Tilaushinta $6.00 vk.

———o———

TOVERI

Box. 99, Astoria, Oregon.

Tilaushinta $5.50 vk.

Kaikilla yllämainituilla suom. lehtiliikkeillä on myöskin täydellisimmät suomal. kirjakaupat koko maassa.